



Ljubljanska banka

nadaljuje tradicijo GORENJSKE KREDITNE BANKE

LETO XXVI. — Številka 10

Ustanovitelji: obč. konference SZDL
Jesenice, Kranj, Radovljica, Šk. Loka
in Trzin — Izdaja CP Gorenjski tisk
Kranj. Glavni urednik Anton Miklavčič
— Odgovorni urednik Albin Učakar

GLASLO

KRANJ, sreda, 7. 2. 1973
Cena 70 par

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik
Od 1. januarja 1958 kot poltednik
Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko
Od 1. januarja 1964 kot poltednik
in sicer ob sredah in sobotah

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO



Fotografi — amaterji

Poleg vseh vrst
fotoaparatur, kamer,
projektorjev in drugih
potrebščin za fotografiranje
tudi razvijamo in pove-
čujemo črno-bele in
barvne filme

Obiščite nas na oddelku fotooptika
v veleblagovnici Globus, pritličje-levo

Obletnica pesnikovega smrtnega dne — kulturni praznik slovenskega naroda

Jutri, 8. februarja, bo minilo natanko 124 let, ko je
v Kranju umrl prvak slovenskih pesnikov doktor Fran-
ce Prešeren.

Kot vsako leto, tako bo Kranj tudi letos počastil
pesnikov spomin s številnimi kulturnimi prireditvami.
Poleg nekaterih prireditev v okviru kulturnega praz-
nika, ki so se že zvrstile v preteklem tednu (slikarska
razstava, koncert vokalne glasbe, gledaliških premier v
Senčurju in v Besnici ter literarnega večera v Kranju,
so na sporedu še naslednje počastitve pesnika-velikana,
pesnika Zdravice in Sonetnega venca; gorenjskega ro-
jaka, ki je dal s svojimi Poezijami Slovincem v roke
legitimacijo, s katero so se mogli uvrstiti med kulturne
narode.

7. februarja, sreda: ob 18. uri počastitev pesnikovega
spomina ob grobu v Prešernovem gaju; sodeluje pevski
zbor »France Prešeren«;

ob 19. uri otvoritev razstave »Prešernoslovci, njihova
dela in podoba«; razstava bo v galerijskih prostorih
hiše pesnikove smrti, Prešernova ulica št. 7;

kulturni večer v Predosljah;

(Nadalj. na 2. str.)

V današnji številki posebna kulturna rubrika SNOVANJA



Na otvoritvi dražgoških tekmovanj je govoril predsednik organizacijskega odbora prireditve
»Po stezah partizanske Jelovice« Ivan Franko-Iztok, za njim pa je tekmovalce pozdravil še
načelnik generalštaba JLA generalpolkovnik Stane Potočar-Lazar (v sredini).

Po stezah spominov

Memorialna dražgoška prireditev, 16. po vrsti, je spet minila v
znamenju množičnosti in izredne borbenosti vseh nastopajočih
— General Potočar: »Zelo sem zadovoljen!«

Zdi se, da je zima hotela nadoknaditi zamujeno ter s hitrim
snegom in sončnim vremenom popraviti slab vtis, ki so ga
zapustili čemerikavi januarski dnevi: organizatorji in številni
obiskovalci (toliko jih v Dražgošah že dolgo ni bilo) si za
izvedbo 16. memorialne prireditve »Po stezah partizanske Je-
lovice« res ne bi mogli zamisliti boljših razmer. Več kakor
500 nastopajočih je v nedeljo dopoldan skušalo ukaniti čas
in tekmece ter kar najhitreje premagati več deset kilometrov
trdih smučin, ki so glede idealnih razmer nudile tekačem
izreden športni užitek.

Dražgoše '73 je odprl načel-
nik generalštaba JLA general-
polkovnik Stane Potočar-La-
zar. Poleg njega smo med
častnimi gosti našli še celo
vrsto visokih vojni in druž-
benopolitičnih osebnosti, od
katerih velja omeniti pred-
vsem predstavnik »Ljubljan-
skega armadnega območja« ge-
neralmajorja Augusta Jukića,
ki je hkrati tudi zastopal od-
sotnega pokrovitelja generala
armade Nikolo Ljubičića, na-
dalje komandanta partizan-
skih enot SRS generalmajor-
ja Bojana Polaka-Stjenko, na-
rodnega heroja Antona Dež-
mana-Tončka, člana IS SRS
Zdravka Krvino, predsednika
škofjeloške občinske skupšči-
ne Toneta Polajnarja, sekre-

tarje in predsednike občin-
skih konferenc ZK, SZDL,
sindikata in ZMS ter seveda
mного preživelih udeležencev
legendarne bitke pod obronki
gozdnate Jelovice. V nekaj ur
trajajočem sporedu so udele-
ženci, pripadniki partizanskih
enot SLO, mlince in JLA, mlaj-
dinke, mladinci, člani in ve-
terani iz najrazličnejših slo-
venskih klubov ter iz sosed-
njih republik bili ogorčene
boje za čim boljšo uvrstitev.
(Podrobne rezultate objavlja-
mo posebej). Zanimivost zase
je — kot že lani — pomenil
tek slepih in slabovidnih, ka-
terih pogum in srčnost sta
pri navzočih zbudila veliko
občudovanja. A preden prei-
demo na natančnejši opis raz-

voja dogodkov, ne gre poza-
biti tehničnega vodstva, ki je
poskrbelo, da se je tekmo-
vanje odvijalo brez zastojev.
Svoje delo so zlasti dobro
opravili sodniki, časomerilci
in računska ekipa SK Trans-
turist, ki je gledalce sproti
obveščala o rezultatih spopa-
dov v posameznih kategori-
jah.

(Nadalj. na 30. str.)

mešanica
BRAVO



Predsednik in sekretar izbrana

V ponedeljek je bila v Trziču seja konference občinske organizacije SZDL. Člani konference so potrdili predlog koordinacijskega odbora za kadrovska vprašanja ter političnih aktivov v krajevnih

skupnostih in za novega predsednika občinske konference SZDL Trzič izvolili Milana Ogrisa, za sekretarja izvršnega odbora pa Zoro Semrl, ki bo to funkcijo opravljala poklicno.

Novi predsednik Milan Ogris je v uvodnem govoru orisal najvažnejše letošnje naloge občinske organizacije SZDL. Podprl je akcijo za podaljšanje samoprispevka za gradnjo šol v občini ter se zavzel za čim hitrejšo uresničevanje ustavnih dopolnil, (tako zveznih kot republiških) na ravni krajevnih skupnosti, občine ter delovnih organizacij. Vzporedno s tem bo treba nadaljevati zbiranje kandidatov za delegate bodočih samoupravnih teles.

Na konferenci so menili, da bodo morali letošnji zbori občanov obravnavati delovni program občinske skupščine, vlogo SZDL in srednjeročni razvojni načrt tržiške občine. Tržiška organizacija SZDL bo imela letos precej dela tudi z organizacijo zbora gorenjskih aktivistov in s poživitvijo dela konference za družbeno aktivnost žensk.

-jk

V Olševku pripravljene poravnati samoprispevek

V krajevni skupnosti Visoko v kranjski občini je bil sredi junija lani referendum o samoprispevku občanov za asfaltiranje nekaterih cest v krajevni skupnosti. Prebivalci krajevne skupnosti v Olševku so se tudi odločili za samoprispevek, ki ga bodo morali plačevati do 1975. leta.

Na sestanku konec minulega leta pa so se prebivalci Olševka odločili, da bi prispevek poravnali najkasneje do januarja prihodnje leto, če bi cesto v vas asfaltirali že letos. Po predračunu bo asfaltiranje cest v Olševku

veljalo okrog 400 tisoč novih dinarjev. Prebivalci boste letos zbrali 150 tisoč dinarjev, preostalih 10 tisoč pa januarja prihodnje leto. Prav zato želijo, da bi občinska skupščina ob letošnji razporeditvi sredstev primaknila manjkajočo razliko za asfaltiranje. Prebivalci so namreč opravili tudi že nekatera gradbena dela za asfaltiranje. Tako so ob cesti uredili 14 jaškov in 165 metrov kanalizacije v skupni vrednosti 57 tisoč novih dinarjev. Letos pa namestijo urediti tudi avtobusno postajališče. A. Z.

Jesenice

Na nedavni slovesnosti ob praznovanju 20-letnice organiziranega krvodajalstva v Sloveniji so prejeli priznanja tudi zaslužni delavci na področju krvodajalstva na Jesenicah: dr. Brandstetter, Pavle Dolar in Maks Klinar s Hrušice. Priznanja bodo prejeli na občinski proslavi, ki bo pred letošnjo krvodajalsko akcijo na Jesenicah septembra.

Danes se bo na Jesenicah sestala komisija za podeljevanje priznanj OF pri občinski konferenci SZDL. Člani te komisije bodo pregledali vse predloge, ki so jih poslali posamezniki in organizacije.

D. S.

Kranj

Kranj, 6. februarja — Pri občinskem sindikalnem svetu je bil opoldne razgovor s predstavniki nekaterih delovnih organizacij o programih socialne politike v delovnih organizacijah.

Jutri popoldne se bo sestel klub odbornikov kranjske občinske skupščine in razpravjal o bilanci sredstev skupščine za letošnje in o zahtevkih za letošnje dotacije.

Pri občinski konferenci socialistične zveze se bo danes (sreda) dopoldne sestala kmečka sekcija in obravnavala ključne probleme gospodarskega in družbenega razvoja občine. O istih vprašanjih pa bo opoldne razpravljalo tudi predsedstvo občinskega sindikalnega sveta.

V programu občinske konference zveze mladine za ta teden je ustanovitev treh mladinskih aktivov. Tako je bila za minulo nedeljo sklicana ustanovna konferenca aktivna ZMS v PTT Kranj, za soboto, 10. februarja pa ustanovitev aktivov v Triglav konfekciji Kranj in v konfekciji Mladi rod. A. Z.

Radovljica

Pri občinski konferenci socialistične zveze se bodo ta teden sestale koordinacijsko-kadrovska komisija, komisija za proslave in komisija za odnose z zamejskimi Slovenci. Vse tri komisije bodo razpravljale o letošnjih nalogah.

Danes popoldne se bo sestel izvršni odbor občinske konference socialistične zveze. Razpravljali bo o pripravah na razširjeno sejo občinske konference socialistične zveze in o pripravah za sklic družbenopolitičnega zbora.

Komite občinske konference zveze komunistov je v ponedeljek opoldne sklical sestanek s predstavniki delovnih organizacij kovinske predelovalne industrije Veriga Lesce, Plamen Kropa, TOVIL Ljubljana in Zična Celje. Razpravljali so o povezovanju podjetij kovinske predelovalne industrije. V razgovoru je sodeloval tudi član sekretariata CK ZKS Zvone Dragan. A. Z.

Trzič

O položaju kulture v tržiški občini je že razpravljala konferenca, ki jo je pripravila občinska organizacija ZKS. Vloga, položaj in težave kulturne dejavnosti v občini pa bodo ponovno obravnavali na razširjenem sestanku, ki bo v petek, 9. februarja, in ga je organizirala občinska konferenca SZDL. Na tem sestanku bodo skušali ugotoviti, kako se uresničujejo sklepi, sprejeti na konferenci ZKS, in kakšne akcije bodo potrebne, da bo kulturna dejavnost živahnjša. -jk

V Trziču trije nagrajenci

Zvezna organizacija »Porodica i domačinstvo« iz Beograda podeljuje vsako leto priznanja najbolj delovnim krajevnim organizacijam SZDL, krajevnim skupnostim ter posameznikom, ki so največ naredili pri razvijanju krajevne samouprave.

V tržiški občini sta priznanja zvezne organizacije »Porodica i domačinstvo« za uspešno lanskoletno delo prejeli krajevna skupnost Pristava in krajevna organizacija SZDL Brezje nad Trzičem. Med posamezniki pa je zvezno priznanje prejel predsednik krajevne skupnosti Pristava Franc Kopač. -jk

Mladina iz Mavčič za Onkološki inštitut

Dramska skupina mladinskega aktiva iz Mavčič se je preteklo nedeljo predstavila v združenem domu v Mavčičah z žaloigro Črna smrt. Delo je režiral domačin Filip Lovriša. Gledalci, ki so napolnili dvorano, so mlade igralce nagradili s ploskanjem.

Igralci iz Mavčič so se odločili, da bodo izkupiček od predstave namenili za gradnjo Onkološkega inštituta v Ljubljani, katerega predstavnik je bil na predstavi in se je za pomoč najtopleje zahvalil ter orisal pomen te ustanove. Udeleženci predstave so prejeli tudi posebno brošuro o boju proti raku. -jk

Obletnica pesnikovega smrtnega dne — kulturni praznik slovenskega naroda

(Nadalj. s 1. strani)

od 7. do 16. februarja: teden slovenske drame v Prešernovem gledališču; gostovali bodo: Slovensko narodno gledališče, Mestno gledališče in Eksperimentalno gledališče »Glej« iz Ljubljane, Slovensko ljudsko gledališče iz Celja, Slovensko narodno gledališče iz Maribora, Primorsko dramsko gledališče iz Nove Gorice, Stalno slovensko gledališče iz Trsta, Jugoslovensko narodno pozorišče iz Beograda, Gledališče Tone Čufar z Jesenic in igralska družina Prešernovega gledališča iz Kranja; predstave se bodo začele ob 19.30;

8. februarja, četrtek: kulturni večer v Cerkljah in v Naklem;

10. februarja, sobota: koncert pevskih zborov iz Zelzne Kaple, iz Kontovelja pri Trstu, iz Brezic in Strazišča pri Kranju; koncert bo v gledališki dvorani delavskega doma (vhod št. 6) s pričetkom ob 19. uri;

kulturni večer na Visokem pri Kranju, na Primskovem, na Kokrici, na Zg. Beli in v Senčurju;

11. februarja, nedelja: kulturni večer v Besnici in na Sp. Brniku.

Vabimo občane Kranja, kakor tudi prebivalce krajev, kjer se bodo še zvrstile počastitve pesnikovega spomina, da s svojo prisotnostjo na prireditvah izpričajo svojo kulturnost in narodno zavednost. C. Z.

JESENICE — Člani javniške Svobode in kulturno-umetniškega kluba Tone Čufar z Jesenic bodo pripravili v četrtek, 8. februarja, v dvorani delavskega doma na Javorniku glasbeno-literarni večer. Nastopil bo jeseniški pevski zbor ter recitatorji amaterskega gledališča Tone Čufar. Razen te osrednje prireditve bodo pripravili kolektivno razstavo tudi člani jeseniškega Dolika. Vsakoletno razstavo bodo odprli danes zvečer ob 18. uri v mali dvorani delavskega doma in bo odprta do vključno nedelje, 18. februarja.

SKOFJA LOKA — Osrednja prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku v Skofji Loki bo v četrtek, 8. februarja, ob 18. uri v galeriji na foškem gradu. Proslava se bo začela z večerom umetniške besede. Sledila bo slovesna podelitev Prešernovih nagrad gorenjskih občin, ki daje poseben pečat proslavljanju 1000-letnice mesta pod Lubnikom. Po podelitvi bo premiera barvnega filma o zgodovinskih in turističnih zanimivostih Skofje Loke in okolice.

V Zireh bo v četrtek ob 18. uri prireditev Pokaži, kaj znaš, ki jo organizira občinska konferenca ZMS Skofja Loka in mladinski aktiv tovarne Alpina.

RADOVLJICA — Drevi ob 19. uri bo v dvorani radovljiške graščine glasbeno-literarni večer, ki sta ga pripravila Glasbena šola in Delavska univerza Radovljica. Člani recitatorske skupine delavske univerze bodo predstavili slovensko povojno liriko, v glasbenem delu pa bodo nastopili učenci radovljiške glasbene šole.

Na Bledu (Festivalna dvorana) pa bo v soboto ob 19. uri Koroški večer, ki ga pripravljata občinska konferenca SZDL Radovljica in radovljiška kulturna skupnost. Na večeru bodo predstavili kulturno ustvarjalnost koroških Slovencev.

TRZIČ — Osrednja prireditev bo v četrtek ob 18. uri v paviljonu NOB. V kulturnem programu bo sodeloval dramski igralec Janez Rohaček, violinistka Bojana Krajnik in pianistka Božena Ivančič. Po kulturnem programu bo otvoritev razstave Valentina Scagnettija, ki je grafično opremiljal Poezije dr. Franceta Prešerna. Razstava bo odprta do 20. februarja. Proslave bodo tudi po krajevnih skupnostih. Šolska mladina bo Prešernov dan proslavila v četrtek v Cankarjevem domu. Prva prireditev bo ob 9. uri, druga pa ob 11. uri. V kulturnem programu se bodo predstavili v Zupanovo Micko tudi učenci osnovne šole s Trate pri Skofji Loki. Večja prireditev bo tudi v Križah.

Drugače zastavljena razprava

Izvršni odbor občinske konference socialistične zveze Kranj je v ponedeljek popoldne na razširjeni seji skupaj z delegati prvega zbora samoupravljalcev kranjske občine in člani sekretariata sekcije za gospodarstvo razpravljalo o ključnih problemih gospodarskega in družbenega razvoja kranjske občine. O tem gradivu, pripravljenem za zbor samoupravljalcev, ki bo v Kranju 24. februarja, in ki bo deloma rabilo tudi kot osnova za razpravo o resoluciji letošnjega razvoja kranjske občine, bodo ta teden oziroma do zbora samoupravljalcev razpravljali tudi v vodstvih drugih družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih skupnostih ter drugje.

Lahko bi rekli, da to gradivo pomeni korak naprej v razpravah o bodočem razvoju občine. Takšna je bila tudi ocena na seji izvršnega odbora občinske konference SZDL. Osnova za bodoči predlog resolucije o razvoju gospodarstva in družbenih služb namreč ne bo več ocena o uresničitvi lanske resolucije, marveč bodo primerjalni podatki o razvoju občine v minulem obdobju v pri-

merjavi z republiškim rezultati lahko v mnogočem pripomogli k dogovoru o konkretnějšíh akcijah.

Zbrani podatki namreč kažejo, da kranjska občina v primerjavi z republiškim povprečjem že nekaj časa zaostaja tako v produktivnosti, nacionalnem dohodku in drugih podatkih. Vzroki za to so slab kadrovski sestav, razdrobljenost v gospodarstvu, premajhne investicije, sicer dokajšen izvoz, vendar brez posebnega dobička, in še nekateri drugi. Podatki skratka kažejo, kje Kranj zaostaja in tudi kje so vzroki za to. Zato bo zbor samoupravljalcev moral sprejeti konkretne sklepe, ki bodo obvezni prav za vse v občini.

Izvršni odbor je tudi menil, da je drugi del gradiva, ki govori o razvoju družbenih služb v občini pomanjkljiv in vsebinsko precej slabše pripravljen kot prvi, ki govori o gospodarstvu. Sprejeli pa so tudi sklep, da bodo o ključnih problemih gospodarskega in družbenega razvoja kranjske občine razpravljali še na seji občinske konference socialistične zveze, ki bo 13. februarja. A. Zalar

Razpisna komisija
Obrtnega podjetja

Jelplast
KAMNA GORICA

razpisuje po členu 72 statuta
podjetja prosti delovni mesti:

1. direktorja
(ni reelekcija)

2. računovodje
(ni reelekcija)

Kandidati za ta delovna mesta morajo poleg splošnih izpolnjevati še naslednje pogoje:

pod 1.: najmanj srednja strokovna izobrazba strojne ali ekonomske smeri in najmanj pet let prakse na istem ali podobnem delovnem mestu;

pod 2.: najmanj srednja strokovna izobrazba ekonomske smeri in najmanj pet let prakse na istem ali podobnem delovnem mestu.

Ponudbe s kratkim življenjepisom, dokazili o strokovnosti in dosedanjimi zaposlitvami ter potrdilom o nekaznovanju sprejema komisija na gornji naslov 15 dni po objavi.

Prebivalcem Slovenije ob 20. obletnici krvodajalstva

Letos praznujemo v Sloveniji jubilej prostovoljnega krvodajalstva; pred dvajsetimi leti smo uvedli brezplačno in anonimno dajanje krvi. Temelji, na katerih smo začeli razvijati prostovoljno krvodajalstvo in zbirati krvodajalce v Rdečem križu, slonijo na globokem humanizmu in zavesti človeške solidarnosti do sočloveka, ki mu je kri potrebna za zdravljenje, mnogokrat pa tudi za rešitev življenja. Zato ni naključje, da je pred dvajsetimi leti prevzel nalogo organizacije krvodajalstva prav Rdeči križ kot osnovna humanitarna organizacija v naši družbi.

Številke o razvoju prostovoljnega krvodajalstva v teh dvajsetih letih so zgovorne in vredne omembe. Medtem ko je bilo leta 1953 20.210 krvodajalcev, jih je prišlo na odzvem krvi v letu 1972 že 84.875. Med krvodajalce je od leta 1953 vpisanih prek 400.000 občanov, kar pomeni, da je vsak četrti Slovenec dal vsaj enkrat kri.

Razvito krvodajalstvo pa je zasluga predvsem številnih aktivistov Rdečega križa, sindikatov, SZDL, ZMS, samoupravnih skupnosti, društev in strokovnih služb, ki nenehno sodelujejo pri pridobivanju občanov za darovanje krvi.

Rdeči križ v zadnjih letih ni več osamljen pri organiziranju krvodajalskih akcij, saj je krvodajalstvo dejansko postalo široka družbena skrb, ki se kaže v usklajenih prizadevanjih za doseg končnega smotra, da bi postal krvodajalec vsak od-

rasel, zdrav in sposoben prebivalec Slovenije.

Število krvodajalcev iz leta v leto narašča, tako kot naraščajo tudi potrebe po krvi. Razvoj medicinske znanosti, uvajanje novih, modernih načinov zdravljenja v korist hitrejšega okrevanja bolnikov, požarodavancev v prometnih nesrečah, v gospodinjstvu, na delovnih mestih, terjajo in bodo še terjale velike količine krvi. Zato želimo, da bi v bodoče prihajalo na odzvem krvi vse več novih krvodajalcev, zlasti tistih, ki še niso nikoli dali krvi, pa jo bodo že jutri lahko potrebovali. Posebno bi v letošnjem jubilejnem letu morali vključiti prek družbenih in strokovnih organizacij čimveč poklicnih in amaterskih vzpostavljencev, ki se s svojimi sopolniki vedno pogosteje pojavljajo kot potencialni kandidati za sprejem krvi.

Naš namen je doseči tako stopnjo solidarnostnega osveščanja, da bi vsak zdrav občan vsaj nekajkrat v življenju daroval svojo kri za skupne potrebe. To naj bo naš skupen cilj, želja in delovni program ob 20. obletnici prostovoljnega krvodajalstva na Slovenskem. Če se zavedamo, da je krvodajalstvo pomembna družbena vrednota, ki prispeva k socializaciji družbe, potem nam preostane le še to, da si še naprej prizadevamo za njegov uspešen razvoj.

Republiški odbor
Rdečega križa Slovenije

Povprečna ocena le 2,16

Polletni učni uspehi na Poklicni šoli Iskra v Kranju niso bili najboljši. V prvem letniku je bilo le 53,04 odstotka pozitivno ocenjenih dijakov, v drugem je bilo polovica dijakov negativnih, tretji letnik pa je dosegel sorazmerno boljši polletni učni uspeh, saj je bilo 58,84 odstotka pozitivno ocenjenih dijakov.

Povprečna ocena šole znaša tako le 2,16.

O vzrokih, zakaj tako slabi učni uspehi, smo vprašali predstojnika, Poklicne šole Antona Tišlerja:

»Zaradi prvih dveh letnikov je uspeh slabši. Tudi z disciplino dijakov nismo zadovoljni, saj smo jih 7 morali izključiti, eden pa je tik

pred to kaznijo. Nekoliko boljši polletni uspeh je dosegel dislocirani oddelček naše šole v Sežani, kjer se usposablja RTV mehaniki. Tam je izdelalo kar 80 odstotkov dijakov.

Menim, da sta za tako slab uspeh naše šole kriva nedisciplinarnost in nezainteresiranost učencev...« A. Boc

V spomin 40 padlim talcem pri Šenčurju

Bilo je nekaj dni pred koncem januarja 1944, ko je okupator z vso svojo silo strahoval ljudi in pustošil naše kraje. Tako tudi Šenčurju ni zanesel. Ob cesti, ki pelje iz Šenčurja na Visoko, je pri odcepu za Srednjo vas gozdček in tam je nemška patrolja izsledila partizane. Ti so bili bolj spretni in so ubili dva Nemca. Nekaj dni zatem so Nemci obkolili Šenčur in Srednjo vas. Razširila se je vest, da bodo Nemci pobrali za talce vse moške ne glede na starost. Še danes ne vemo, kdo je to njihovo namero preprečil. Namesto tega pa so 29. januarja pripeljali iz begunjskih zaporov 40 talcev. Dan je bil za tisti letni čas neverjen lep in zdj se mi, da je letošnja zima ravno tako, le da je bilo takrat še manj snega. Cesto so zastra-

žili, ljudje pa nismo smeli nikamor. Okrog 12. ure pa smo zaslišali strele iz avtomatov, in to v presledkih. To je trajalo kake pol ure. Nisem več zdržala doma. Pohitela sem na cesto in tam srečala Seknetovo Ančko. Dogovorili sva se, da bova kljub nevarnosti skušali priti do kraja, kjer so streljali. Kmalu naju je zaustavila patrolja. Po pregovaranju so naju spustili naprej. Ustavili sva se pri Vrbenovem-borštu in skozenj vlekli, da stojijo na cesti Nemci in streljajo talce. Opo-gumili sva se in stopili skozi gozd na cesto prav pred stražarja. Bil je zelo pijan in s čutaro v roki je preklinjal in vpil, da bodo postrelili vse bandite. Ne morem opisati prizora, ki sva ga videli. V petih vrstah so ležali drug poleg drugega fantje in mož-

je, skrivenčeni in razmesarjeni, z odprtimi očmi in oblitimi s krvjo. Kmalu po najinem odhodu s prizorišča je prišel ukaz, di morajo moške iz Srednje vasi nakladati mrtve talce na kamion. Kasneje sta domačina Ukanov in Fenderhov ata povedala, da sta bila tepena s puškinimi kopiti, ker sta lepo in previdno nosila trupla na avto. »Schnell, schnell,« so vpili Nemci in zato so morali trupla kakor polena nametati na kamion. Odpeljali so jih neznano kam. Za talci, ki so bili ustreljeni bosi, so ostali njihovi predmeti: cokle, pokrivala, rutice, ogleдалa in glav-niki. Te predmete so potem dobri ljudje izročili svojem padlim. Danes stoji na tem mestu spomenik kot opomin in svarilo kasnejšim rodovom. F. Kadunc

Osnutek zakona o kmetijskih zemljiščih v javni razpravi

Vsako obdelovanje zemlje je koristno

Kmet je občan ali njegov najožji družinski član, ki z osebnim delom obdeluje kmetijsko zemljišče, stalno živi v kraju, kjer to zemljišče je, in s kmetijsko dejavnostjo redno ustvarja pomemben dohodek, ne glede na to, če ima še druge vire dohodka (dohodek iz delovnega razmerja, pokojnina, dohodek od obrti itd.), pravi najnovejša zakonska opredelitev kmeta

Predlagani osnutek zakona o kmetijskih zemljiščih obravnava celotno zemljiško problematiko. Sedaj velja na tem področju vrsta republiških zakonov, ki temeljijo na določilih zvezne in republiške ustave. To pomeni, da bo omenjeni zakon prvi popolni zemljiški in tudi politični zakon, katerega cilji so dolgoročni in upoštevajo slovensko razvojno resolucijo ter ustava na dopolnila. Zemljiška politika namreč ne prenese hitrih in revolucionarnih sprememb prek noči!

Osnutek zakona o kmetijskih zemljiščih izhaja iz položaja kmeta, položaja krajevnih skupnosti ter obravnava obdelovalca zemlje kot nosilca zemljiške politike določene občine. V ospredju so občinske kmetijske zemljiške skupnosti, ki jih bodo vodili predstavniki krajevnih skupnosti (kmetje) ter delegati TOZD s področja kmetijstva. Zemljiške skupnosti imajo v osnutku pomembne naloge: bedijo nad gospodarjenjem s kmetijskimi zemljišči, spodbujajo rast proizvodnje, gospodarijo z občinskimi zemljiškim skladom ter varujejo obdelovalno zemljo pred škodljivimi posegi. V mislih imamo posege urbanizacije, ki bi škodovala načrtni kmetijski proizvodnji. Naloga zemljiških skupnosti je jačanje kmetijske proizvodnje tistih, ki živijo samo od kmetijstva ali pa jim je ta panoga pomemben vir za preživljanje. Smisel teh skupnosti je torej podružbljanje kmetijske politike, ne pa podružbljanje kmetijskih zemljišč. Zemljo naj ima tisti, ki jo obdeluje z osebnim delom, pa naj bodo to kmetje ali kmetijske delovne organizacije.

V osnutku zakona ima pomembno mesto zaščita kmetijskih obdelovalnih površin, ki se največkrat skrči na razmerje med kmetijstvom ter ostalimi panogami, predvsem urbanizmom in gradbeništvom. V preteklosti so bili pri teh razmerjih interesi kmetijstva v ozadju. Tudi od-

škodnina za odvzeta kmetijska zemljišča bo morala biti v prihodnje taka, da ne kmet in ne kmetijska delovna organizacija ne bosta prizadeta in da bosta z odškodnino lahko kupila enakovredno zemljo drugje!

KDO JE KMET?

V razpravah zadnjih dveh let so se izkristalizirale številne definicije. Vendar nobena ni bila praviša. Sestavljalci zakona o kmetijskih zemljiščih so težili, da bi bila definicija kmeta čim širša in da ne bi več ločevala kmeta, ki mu je zemlja edini vir za preživljanje, in občana, ki je zaposlen v tovarni, vendar on ali njegovi najbližji svojci tudi obdelujejo zemljo in v številnih primerih ustvarjajo precejšnje tržne viške. Prisotna je bila in je še težnja, da se zakonsko ločijo le tisti občani, ki imajo zemljo za rekreacijo ali pa je ne obdelujejo, temveč »držijo« kot vrednost, primerno za različne spekulacije.

Zadnja definicija kmeta se torej glasi:

Kmet je občan ali njegov najožji družinski član, ki z osebnim delom obdeluje kmetijsko zemljišče, stalno živi v kraju, kjer to zemljišče je, s kmetijsko dejavnostjo redno ustvarja pomemben dohodek, ne glede na to, če ima še druge vire dohodka.

Torej so kmetje tudi tisti, ki so zaposleni v tovarni ali kje drugje. Cilj nove zakonodaje je, da je zemlja obdelana in da daje sadove. Osnova je volja do dela in znanje, ne pa lastništvo in najemanje tuje delovne sile za obdelovanje zemlje.

KMEČKI IN NEKMEČKI MAKSIMUM

Zaradi ločitve na kmete in nekmete predlaga osnutek zakona o kmetijskih zemljiščih tudi dva zemljiška maksimuma: kmečkega in nekmečkega.

Kmet ima lahko največ 45 hektarjev skupnih površin. Zvezna ustava oziroma 35, dopolnilo to določilo dopolnjuje

in pravi, da je od tega lahko največ 10 hektarjev obdelovalne zemlje. Le v gorskih, hribovitih in kraških predelih je te zemlje lahko več, in sicer do 20 hektarjev, če je dve tretjine te zemlje porasle s travo. Kriteriji, kaj je hribovit, gorski ali kraški svet, še niso izdelani. Mejo je namreč težko določiti. Nekje je 500 ali 600 metrov visoko zemlja boljša kot nekje, kjer je višina le 300 metrov. To vprašanje bo rešil poseben geodetski elaborat, ki bo določil tudi katastrske občine.

Posebnost osnutka zakona je nekmečki maksimum, ki prizadene tiste občane, ki ne izpolnjujejo pogojev, zapisanih v definiciji kmeta, ampak imajo zemljo le za rekreacijo. Predlog ni naperjen zoper to kategorijo ljudi, ki jih radi imenujemo vikendaši. Tudi tako obdelovanje zemlje je družbeno koristno, vendar so lahko površine manjše. Take »parcelice« bodo morale dobiti mesto v občinskih urbaniščenih in zazidalnih programih.

Sedaj imajo lahko nekmetje, o katerih smo pisali, do 5 hektarjev zemlje. Osnutek zakona mejo znižuje. Predlaga dve inačici. Po prvi bodo lahko imeli nekmetje v gorskem svetu največ 3 hektarje zemlje, od tega pol hektarja gozda in največ 20 arov vinograde. V ravnini pa največ hektar obdelovalne zemlje. Druga inačica pa predlaga za nekmete največ 2,5 hektarja površin!

POMEMBNA VLOGA OBČINSKIH ZEMLJIŠKIH SKUPNOSTI

O kmetijskih zemljiških skupnostih po občinah smo nekaj malega že napisali. Njihova vloga bo nedvomno velika, vendar je vprašanje, kako bodo te skupnosti poslovale, precej. Osnovno je vsekar, kako in iz kakšnih virov se bodo financirale. Osnutek zakona virov financiranja ne omenja, vendar se bodo v njen sklad zanesljivo stekala sredstva, pobrana pri prometu z zemljišči, promet-

ni davek, pobran pri spremembi lastnika zemljišča, ter davek, ki se je nekdanj plačal, če se je namembnost zemljišča spremenila, sedaj pa bi po mnenju nekaterih ta davek spet kazalo vpeljati.

Prav je, da občinske konference SZDL že dajo pobudo za ustanavljanje teh skupnosti, imenujejo iniciativne odbore ter začno zbirati predloge za delegate, ki bodo skupnost vodili. To bodo zasebni kmetje, delegati krajevnih skupnosti, ter delavci, delegati kmetijskih delovnih organizacij.

Občinska zemljiška skupnost bo upravljala zemljiški sklad, v katerem se bo zbirala neobdelana zemlja, zemlja, ki je zanemarjena zaradi malomarnosti lastnika-kmeta, ali recimo zemlja občana, ki je odšel na delo v tujino, njegovi najožji svojci pa zemlje ne obdelujejo. To sta bila le dva primera.

NOVOST: ZAKUPNIŠTVO

Osnutek zakona uveljavlja zemljiško novost, ki je praksa zahodnih dežel. To je zakupništvo. Po našem osnutku zakona je dovoljeno zakupništvo povsod tam, kjer ni možna kooperacija. Zakup lahko traja največ dve leti, v utemeljenih primerih pa 4 leta. Oblike zakupa so različne. Srečevali se bomo z zakupnim odnosom med dvema občanoma, med občanom-kmetom in kmetijsko delovno organizacijo, med kmetom in občinskim zemljiškim skladom itd. Nad zakupljeno zemljo bo bedela občinska zemljiška skupnost, podpirala načrtno proizvodnjo na tej zemlji ter preprečevala roparske posege vanjo.

Pogosta so tudi vprašanja, ali se bo zakupljena zemlja upoštevala pri zemljiščem maksimumu. Pričakovati je bilo, da ne, vendar je osnutek zakona preciznejši. Če bo kmet na primer zakupil zemljo, ki je družbena last, last kmetijske delovne organizacije ali občinskega zemljiškega sklada, se le-ta ne bo štela v zemljiški maksimum. Vsaka druga oblika zakupništva pa bo upoštevana pri zemljiškem maksimumu.

Osnutek zakona torej prinaša pomembne novosti. Ko govorim o prometu z zemljišči, pravi, da ima pri prodaji zemlje predkupno pravico kmet, mejaš, ali delovna organizacija s področja kmetijstva, ki meji na prodane površine. Razen tega obravnava novi osnutek tudi pašništvo ter obdavečevanje kmetij po dohodku, ki je osnova ekonomskih odnosov pri nas.

Zakon o zemljiščih torej podpira obdelovalca zemlje, pa naj bo to »čisti« kmet, kot radi pravimo, ali tako imenovani »polkmet«. Teži, da bi bila zemlja čim bolj obdelana, da bi dala čim več, nasprotuje in preprečuje pa bogatenje na račun zemlje, uničevanje rodovitnih površin, spekulacije ter povečane komplekse neobdelane zemlje, namenjene rekreaciji zgolj nekaterih, čoprav tudi takemu obdelovanju in lastništvu nad zemljo ne nasprotuje, temveč ga postavlja v razumnejše okvire. Vsak, kdor bo želel obdelovati zemljo, jo bo torej lahko ...

Prilagodil:
J. Košnjek



Graditelji in kmetovalci!

Kmetijsko živilski kombinat Kranj vam nudi po konkurenčnih cenah v našem skladišču v Hrastju (bivša farma bekonov):

gradbeni material
stavbno pohištvo
umetna gnojila

Informacije daje KZK — Komerčni servis, Cesta JLA št. 2 (nad kinom Centrom), telefon 22-439 in 21-260.

Priporočamo sel

Divja dežela

Režija: Robert Totten

Gl. vloge: Steve Forrest, Jack Elam, Ronny Howard, Vera Miles.

Pred časom smo se zabavali ob dogodivščinah Herbieja, tokrat pa si lahko ogledamo povsem drugačen film, a prav tako iz produkcije Walta Disneya. Divja dežela postavlja v ospredje človeka, njegovo borbo za obstanek za zadovoljitev primarnih potreb in iskanje temeljnih pravic ki mu jih odteguje sočlovek. Malce romantično obarvana zgodba nas popelje na ameriški zahod v čas, ko so prvi priseljenci izbirali prostor pod soncem. Naravi so odrgali ped za pedjo zemlje, od zore do mraka gradili dom, obdelovali polje s primitivnimi sredstvi, se kopali v lastnem znoju, da so lahko dočakali naslednje jutro. Njihov trud pa se je pogosto razblinil v nič, ko je narava dokazovala svojo nadčloveško moč in uničevala sadove trdega dela. Vendar človek ni klonil. Železna volja, vera v bodočnost in v boljše življenje so mu dajali novih moči in vztrajal je v boju z nenačim tekmečem. Čeprav mnogokrat poražen, je ostal končni zmagovalec, ker je porušeno ponovno postavil, poplavljenjo izsušil.

Film se odlikuje z izvrstno prikazanim tornodom. M. G.

Pet let delovanja KUD Straža Trstenik

Kulturno-umetniško društvo Straža s Trstenika praznuje letos petletnico svojega delovanja. Seveda to ne pomeni, da je kulturno življenje na Trsteniku zaživelo šele z ustanovitvijo KUD Straža. Društvo je le nadaljevalo z organizacijo že vseskozi po vojni živahne kulturne dejavnosti v Trsteniku. Med petletnim delovanjem KUD Straža se je zvrstilo dokaj prireditvev, predavanj in tekmovalj v domačem kraju, ni pa bilo malo tudi gostovanj. V tem obdobju je dramska skupina društva uprizorila komediji Lažni zdravnik in Mali oglasi. Stirideset predstav, kolikor jih je bilo doma in na gostovanjih, je obiskalo 1200 gledalcev. Vseskozi si je KUD Straža prizadeval za živahno glasbeno dejavnost. Od ustanovitve društva do leta 1971 je obstajal kvintet Veseli Trsteničani, nato pa ga je nasledil kvintet Rudija Jevška. Dokler ni zaradi odhoda posameznih članov razpadel moški pevski zbor, je nastopal na glasbenih revijah na

Kokrici in v Predosljah, pa tudi sicer na koncertih in drugih prireditvah.

Ne bi mogli omeniti vseh prireditvev, ki jih je v tem obdobju organiziral ali na njih sodeloval KUD Straža. Društvo pa je skrbelo še za ostale oblike kulturnega življenja v svojem kraju. V sodelovanju z Delavsko univerzo v Kranju je bilo več predavanj in filmskih predstav. Razen tega pa društvo skrbi tudi za družabno življenje svojih članov, to je za razne ekskurzije in pa ples. Dejavnost tega društva pa ni vezana zgolj na delo po svojem programu, pač pa uspešno sodeluje tudi z ostalimi organizacijami kot so RK in AMD.

Ob praznovanju obletnice je KUD Straža Trstenik izdal tudi Informator, s katerim seznanja širšo javnost o delu društva v teh petih letih, pa tudi o družbenem in kulturnem življenju Trstenika v daljšem razdobju.

Kulturna dosežka v Šenčurju in v Besnici

Ne tako davno sem slišal očitek Glasu, češ da ne poseveča dovolj pozornosti kulturnim dosežkom na podeželju, da pa bi bilo prav, če bi jih vsaj registriral. Očitek je seve nekoliko krivičen, kajti kadar smo bili opozorjeni, obveščeni in povabljeni k obisku katerekoli kulturne prireditve — pa naj je bila na Jezerskem, v Predvoru, na Kokrici, na Beli, v Šenčurju, v Mengšu ali kjerkoli na Gorenjskem — smo se vabilu odzvali in pisali o prireditvi, pohvalno ali kritično.

Tako sem povabljen preteklo soboto prisostvoval gledališki predstavi mladinske sekcije DPD Svobode v Šenčurju, v nedeljo pa sem si ogledal odrsko delo KUD »Jože Papler« v Besnici. O obeh predstavah le na kratko poročam, ker mi je odmerjen samo skromen prostor na Glasovih straneh.

Mladi Šenčurjani so z velikim elanom zaigrali lahkotno francosko veseligr **Dnevi naše sreče** (napisal Claude-Andre Puget, prevedel Ciril Kosmač).

Ves čas dobro organizirane in tekoče predstave (režiser Silvo Ovsenk) se mi je vrinjala misel, da mladi igralci igrajo sami sebe. Tako sveži, prisrčni so bili vsi prizori, vsi zapleti, vse zadrege. (Pozneje, ko sem posedel v družbi z igralkami in igralci, sem zvedel, da so vsi nastopajoči mladi, nikomur ni bilo čez 20 let, nosilka glavne vloge, Marianne, pa je resnično rosnomlada, komaj štirinajstletnica!)

Prav v tem je bil ves čar predstave — z odra je vela mladost! Starejši igralci se ne bi mogli tako živeti v vloge, napisane za resnično mlade, še naivne ljudi. Zato pa je težko reči, kdo je bolje, kdo slabše zaigral. Vsi so se potrudili, izstopali pa sta seve ljubki nosilki osrednjih vlog navihank Marianne Gassin (Cvetka Žerovnik) in Pernette Laprade (Slavi Celjer). Zelo dober je bil tudi letalec Michel Boulet (Janez Mohar), kot tudi Olivier Laprade (Andrej Lanišek) in Bernard Gassin (Bojan Pipan). V zadnjem dejanju se je igralsko močno povzpela tudi Francine Gassin (Darka Miklavčič).

Pohvaliti pa je treba tudi druge odrske delavce: Ivana Vidmarja za sceno, Francija Stirna, ki je skrbel za svetlobne efekte, in Vero Mohar za opremo odra.

Morda bo le kdaj priložnost, da bi boljše poudarili vlogo Silva Ovsenka, ki mimo svoje redne službe v delavski univerzi toliko svojega prostega časa poseveča režiserskemu delu s prosvetnimi društvi in z njimi pripravlja

zares dognane predstave (na Beli Našo kri, v Predvoru Ljubezenske zmešnjave, na Jezerskem Pohujšanje v dolini šentflorjanski, zdaj v Šenčurju). Sicer pa garači le redkokdaj dožive priznanje, prej grajo namesto zahvale. Ves aplavz požanjejo oni, ki le govore...

O delu samem, ki ga je režiser Ovsenk smiselno in sodobno priredil, je treba reči, da se po svojem žanru vključuje v zaželeno razvedrilo, ki nikogar ne zbada, ne žali — prej osrečuje. Kar poslušajmo monolog Marianne, ki ga je prav z lirčnim zanosom povedala mlada Cvetka Žerovnik:

»Rada imam vse, kar življenje nudi, to se pravi, rada imam vse, kar pričakujem od življenja. — Rada imam življenje, posebno tisto, ki ga bom imela, čeprav se ne smejem tako obetajoče, da bi bilo treba ponoreti od smeha. Toda meni se zdi, da je dovolj, če ima človek stvari rad pa si z njimi ustvari svojo srečo...«

Da, tudi nam, gledalcem, so mladi Šenčurjani z odra pričarali košček sreče. Zahvaljeni za ta dar!

In potem, drugi dan, v nedeljo sem obiskal še moje Besničane, ki so s pomočjo režiserja Mirka Cegnarja pripravili zanimivo odrsko delo, angleško kriminalno dramo **Plimska luč** (napisal Patrick Hamilton).

Ker poznam Cegnarjevo režisersko sposobnost, da v igre tega žanra (za primer navajam njegovo režijo Mišolovke z Jezerjani), sem bil že vnaprej prepričan, da bom prisostvoval dobri predstavi. In res, vse dogajanje na odru nas je držalo v radovedni napetosti od začetka do konca predstave.

Sprva sem se bal (ker delo od prej poznam), da moji Besničani ne bodo kos mračnim psihološkim zapletom, na katerih vsa drama pravzaprav temelji. A je igra rasla, od dejanja do dejanja. Sprva še precej brezbarvna in okorna, se je v naslednjih dejanjih razživela, igralci so postali bolj sproščeni in naravnani.

Seveda je igra prav vzvalovala s pojavom inšpektorja-detektiva Rongha (Janko Eržen). Prav on je prinesel na oder določeno zagonetnost, na koncu pa razrešitev, odgovor na strahotno uganko. Lahko rečem, da je v Janku Erženu prava gledališka kri. Zadržana sicer in pomalem donkihotska — a vendar ves oder napolnjujoča. Taisto bi lahko trdil za gospo Maninghamovo (Anico Eržen, Jan-kovo sestro), ki je šele z nastopom detektiva Rongha

igralsko zaživela in se spreminila v osrednjo tragično figuro, ki jo je treba rešiti iz sadističnih spon ponorelega morilca, dotlej njenega so-proga.

Lepo je odigral svojo nehvaležno vlogo gospoda Maninghama Ivan Leben in tudi obe služkinji, Elizabeta (Francka Leben) in Nancy (Hilda Zaletel). Med stražnikoma pa vsaj eden ni bil primerna figura.

Vsekakor pa smo se ob koncu predstave gledalci zadovoljni razšli. Zato tudi Besničanom zahvala!

In tako se bo spet kdo našel in mi počital: saj vse le hvališ, pokritiziraš pa nič ali le malo.

To je že res, toda kdor obišče gledališko predstavo, ki jo zaigrajo amaterji, zvečinoma mladi ljudje, začetniki, in gleda na oder z odprtim srcem in brez umišljene samodopadljivosti, ta sprejme vse tako iskreno kot mu je s strani amaterjev podano: brez zahtevnosti, z idealizmom, s požrtvovalnostjo, z ljubeznijo do lepega odrskega jezika in do prosvetnega dela na vasi.

Zato se mi zdi sleherni igra, ki jo zaigrajo naša prosvetna društva, zdaj boljše, drugič povprečnejše, kot zvesta lučica naše kulturne dejavnosti na podeželju. Spodbujati — to bodi naloga ocenjevalca! Kot je vloga režiserja, ki pripravlja z amaterji kako odrsko delo, pravcar to poslanstvo vzgojitelja, učitelja, prosvetitelja.

Zato si srčno želim, da bi mladi ljudje, ki sem jih videl igrati v Šenčurju in v Besnici, ostali zvesti odrskim deskam in prosvetnemu delu na vasi.

Crtomir Zorec

Jezik ni kar tako

Z avtom je upravljal neizkušen voznik.

Avto je upravljal (vozil) neizkušen voznik.

V tem je pripeljal s straniške poti A. V.

Vtem je pripeljal s straniške poti A. V.

Preporazdelitev sredstev je bila potrebna.

Razdelitev sredstev je bila potrebna.

Jasno pa ni bil za podružabljanje zemlje.

Seveda pa ni bil za podružabljanje zemlje.

Podjetje razpolaga s stanovaljskimi prostori za svoje osebe.

Podjetje ima (ima na voljo) stanovanja za svoje delavce (osebje).

Oglejte si močnejše tiskane besede in popravljene stavke.

STEREO KLUB JESENICE

Velika zabavno-glasbena prireditev, na kateri nastopajo:

- OTO PESTNER
- NEW SWING KVARTET
- FRANCI REBERNIK
- CRNE VRANE
- HUMORIST FERY

Kino DOM Kamnik v sredo, 7. februarja, ob 20. uri, kino SORA Sk. Loka v četrtek, 15. februarja, ob 20. uri.

Predprodaja vstopnic pri blagajni kina.

Nedosegljivo razkošje — vlažna klet

Tisti, ki ste se namenili to-
le brati v udobnem naslanja-
ču, v topli in opremljeni so-
bi, kar obrnite list, kajti tole
pisanje vas ne bo prizadelo
ali kakorkoli zanimalo. Mor-
da vas bo le spomnilo na ti-
sta neprijetna davna ali ne-
davna leta, ko ste vsi obu-
pani trkali na vrata zasebni-
kov ali pisarn, kjer je v kupu
prošenj vsa zaprašena ležala
tudi vaša prošnja. Tisti pa,
ki ste v tako obupnem polo-
žaju kot naša znanca, pa naj
vas tole pisanje spomni na
včerajšnji ali današnji dan in
naj vam bo v uteho, da ven-
darle niste edini, ki si želite
razkošja — dveh majhnih so-
bic, vsaj borno malo stano-
vanje.

Naša dva znanca, eden po-
ročen z enim otrokom, drugi
samski, za nedoločeni čas do-
ma pri starših in oni dan pr-
vemu za korajžjo, sta si vzela
neplačan dopust, usedla v av-
to in od jutra do večera iska-
la, trkala na vrata in prosila
za stanovanje — kot najem-
nika ali podnajemnika. Ne-
kaj dni poprej sta z vpraša-
njem »veš za stanovanje«
nadlegovala dobrišen del
znancev in žlahte in začuda
ugotovila, da je praznih stano-
vanj v mestu in okolici na-
kupe. Zato sta bila sprva ce-
lo važno izbirčna, češ, velika
okna, pa kopalnica, nujno po-
seben vhod. Bolj pa ko se
je oni dan nagibal v večer,
bolj ko se je rezervoar za
benzin praznil, bolj sta obup-
no premišljevala, kako sta se
bila prenagila.

GOSPA IZ VILE

Prvi naslov in prva hiša ni
obetala kaj dosti sonca, kajti
prislomljena je bila v hrib in
bila je daleč stran od ceste.
Bila je velika, z zvenečim na-
slavom Vila. Zveneči naslov
je sicer bledele skupaj z zu-
nanjostjo hiše, a zatemnjena
okna v drugem nadstropju
so vlivala upanje, da je
prazno. Preden sta znanca
vstopila, sta vedela o gospo-
dinji več kot preveč, zato sta
jo oba hkrati vljučno nago-
vorila s »klanjam se, gospa,«
»lep dan, gospa« itd.

Pomerila ju je od nog do
glave, zavijajoč se v oguljeno
domačo haljo, ki je morala
biti nekdanj sila imenitna.
Upri je roke v široke boke
in važno odkimala z glavo:
»Ne, otrok ne maram in
ženski tudi ne. Pa rodi dru-
gega, pa tretjega in potem ti
vrag neče iz bajte!« S tem je
pokopala vsako nujno upanje
in se zelo dostojanstveno
umikala v notranjost hiše ter
čakala na njun podložni po-
klon, ki pa je ob njenem odk-
lonu in častihlepem nasto-
pu seveda odpadel.

ZABAVNA SOSESKA

Drugi naslov in druga hiša,
na prvi pogled kar zadovolji-
vo. Spodnje nadstropje pra-

zno, velika okna, poseben
vhod, več prostorov. Se nista
vstopila skozi vrtna vrata, ko
se je ob indijanskem kriku
zapičila pred njiju puščica.
Z vrha stopnic je streljal na-
nju fantič, ves zamazan, z
dolгими nepočesanimi lasmi
in ves divji od veselja, da je
prestrašil svoj novi plen. Ve-
selje ob zmagi pa je bilo
kratkotrajno kajti že nasled-
nji hip se je sprevrglo v div-
ji jok kajti neko bitje ga je
bilo za ušesa povleklo v no-
tranjost. To bitje je hip nato
pokazalo svojo absolutno av-
toriteto ko se je v samem
spodnjem krilu pognalo še
za dvema neugnanima ku-
štravcema. Ko si je dalo
opravka z njima sta znanca
sramežljivo uprla pogled na
drugi konec hiše kjer je bilo
tudi veselja na pretek. Izza
drugih vrat je priplesala ve-
sela družina sredi dopoldne-
va s steklenicami v rokah in
ni jih bilo moč povprašati,
kje stanuje gospodar hiše, ki
daje spodnje prostore v na-
jem. Pomagal je sosed izza
plota in poiskala bi gospo-
darja, če ne bi prav tedaj,
ko sta odhajala, prikorakal
na balkon še gospodar pre-
pirljive družine, ki je svoj
naraščaj in svojo ženo ukro-
til z nožem v zobeh in s pa-
som v roki. Sožitje in sosed-
sko vzdušje ne bi zadržalo
tudi najbolj potrpežljivega,
zato sta opustila misel, da
poiščeta gospodarja.

ROMANTIKA OB PETROLEJKI

Se in še hiš, še in še stano-
vanj! Na gospodarja, na
svoje zadnje upanje sta čaka-
la v vaški oštariji dve debeli
uri. Medtem sta o njem in
njegovi prepirljivi ženi zve-
dela že toliko, da bi jo bila
ucvrta, če ne bi bila to zares
zadnja postaja in zadnje upa-
nje.

Gospodar je bil suh mož.
ček, gospodinja pa debela,
energična. Brž je pograbila
ključe in prevzela razkazova-
nje velike kleti, prostorne si-
cer, a brez oken, brez elek-
trike in vlažne povrh. V tej
kleti se je obnašala kot kra-
ljica v razkošni palači, saj je
čarala v domišljijo obeh, kaj
vse bi se dalo iz tega nare-
diti. Opremljena klet bi bila
zanjo največje razkošnje, v
katerem bi si romantično sve-
tili s petrolejkami, voda v
kleti pa je pravi blagoslov.
Njena domišljija je bila brez-
mejna, tako, kot je bila brez-
mejna tudi cena, ki jo je za
neopremljeno klet zahtevala:
50 starih tisočakov. Na mesec,
seveda.

In na koncu? Na koncu sta
družno preklela vse tiste, ki
oddajajo stanovanja tako ali
drugače, se družno zapila in
se pod večer zbita in razočar-
rana vrnila vsak v svojo sam-
sko podstrešno sobo.



Pred petdesetimi leti je bilo, ko je mladi Matevž iz Sela zasnubil brhko Kladenčanko Pavlo. 2. februarja 1923 sta se potem vzela. Danes, pol stoletja kasneje, so spomini na tiste lepe dni še vedno živi. Matevž Oblak rad pove, da mu življenje ni nikdar prizanašalo. A zdržal je in ostal pošten, delaven državljan. Komaj šestnajstletnega so ga avstrijske oblasti strpale v vojaško suknjo in poslale na fronto. Imel je srečo ter se vrnil domov čil in zdrav. Sledila so dolga desetletja garanja za vsakdanjo skorjo kruha. Žena in on sta zdaj laže, zdaj teže rinila skozi sprotne reve in težave ter vzgajala svoje tri otroke — dva sinova in hčer. Zrasli so in si ustvarili družine. Danes sta slavljenca že šestkratna dedek in babica. Med drugo svetovno vojno je Oblakova družina zvesto pomagala partizanom, ki so bili pri njih stalen gost. Oče Matevž je zaradi šibkega zdravja odšel v zaslužni pokoj. Zdaj, pravi, mu ničesar ne manjka. Njegova nevesta Pavla pa pristavlja, da ju otroci pogosto obiščejo in da ni lepših trenutkov, ko so vsi, z vnuki vred, zbrani v rodni hiši. (ig)

V ponedeljek je preteklo 50 let, odkar sta si v Vodichah nad Ljubljano obljubila »zvestobo do groba« Feliks TAVCAR (maja bo dopolnil 75 let) in žena Marija, ki bo letos aprila stopila v 70. leto. Tudi pred petimi desetletji je bil njun poročni dan ponedeljek, balo pa so v Vodice pripeljali iz Lahovč, kjer je Marija doma.

Feliks Tavcar je bil najprej kmet. Kmalu je na prigovarjanje prijateljev sezidal opekarno, ki je dajala zidake bližnji in daljni okolici. Zaradi odlične opeke ga je spoznalo veliko ljudi. Po vojni je postala »ceglonica« družbena last. Feliks se je tam zaposlil in dočakal pokojnino. Mama Marija je imela dovolj dela doma, posebno v letih, ko so imeli več zemlje. Gospodinjila je in skrbela za poljska dela. Tudi vzgoja štirih otrok (enega ni več med živimi) je bila v glavni njena skrb. Zadnja leta pa je njena glavna skrb kuha in pomoč očetu, ki je prestal težko operacijo.

-jk



10. jubilejne zimsko-športne igre delavcev upravnih organov gorenjskih občin

Malo za šalo, malo zares

po starovrških strminah

»Zdrav duh v zdravem telesu« je prastaro reklo, iz katerega so sodobniki potegnili koristen zaključek, da nemara ne bi škodilo od časa do časa razgibati ude in preznojiti vedno bolj zaspana telesa. Rodila se je cela vrsta sindikalnih tekmovanj, med katerimi so zimske igre delavcev upravnih organov sedmih gorenjskih občin gotovo ene od najuspešnejših. Že deset let zapored kranjski, jeseniški, škofjeloški, radovljiški, trziški, kamniški in domžalski župani, tajniki, inšpektorji, načelniki posameznih služb, referenti in administratorke en vikend v februarju posvetijo vragolijam na snegu. Organizacijo jubilejnega srečanja je prevzela Skofja Loka. Minulo soboto so tako najspretnjeji smučarji in sankarji iz »vrhov« prej naštetih komun zavzeli Stari vrh ter v napetem obračunu odločili, komu bo do nadaljnjega pripadal naslov š(l)ampiona nad š(l)ampioni.



»Važno je sodelovati, ne zmagati, so si mislili mnogi vrli sankarji starejših letnikov ter elegantno počasaj privolili skozi cilj. Tale tovariš je bil resen kandidat za zadnje mesto. Pa saj nekdo vendar mora končati lestvico, mar ne?

Strmina, grozna strmina, polna nesramno postavljenih rdečih in modrih palic, je preteče zevala pred tekmovalci, ki so, blede in nemi, strmeli v 800 metrov dolgo pobočje in v težko dosegljivi iztek nekje spodaj. Gledalci ob veselaomski progi smo napeto opazovali v silni koncentraciji okamenele obraze mojstrov na startu. Kdo bo koga?

Potlej so časomerilci oznaili, da je vse pripravljeno. Prva virtuozinja belega sporta (po načelu »dame imajo prednost« so namreč najprej vozile ženske) je elegantno zajadrala v gozd vratice. Čudovito spretno je rinila cilju naproti. Ampak žal ni pripela dlje kot do petega »ovivenka«. Dilci sta jo izdali in ubrali čisto v napačno smer; desna v levo, leva pa v desno. Tovarišica srednjih let je grdo zaorala v pršičasta tla in odstopila. Očitno rada posnema naše reprezentante. No, tri ali štiri njene vrstnice so nato srečno pripluzile v dolino ter požele viharjen aplavz. Slodila je skupina resničnih akrobatik, katerih drznost in spretnost sta nam jemali dih. Čisto »na kol« so šle in kolega Franci, Glasov fotoreporter, si je vzhiceno mel dlan. Zlezal je čez napeto varovalno vrv ter neumorno škljocal v mimo drveče emancipiranke. Ni čudno, da bi ga ena od »zrteva« skoraj pregazila. Vendar kopriva ne pozebe in iz oblaka snežne mokice sta oba prijavila docela nepoškodovana.

Najbolje so se odrezale Jeseničanke, ki slavijo dvojno zmago. Samo 13 stotink sekunde je ločilo »zlato« Kristino Kelvišar od Sonje Sterle, kar priča o izjemni izenačenosti vodilnega para. »Bronasto« Kamničanko Majdo Snabel sta pustili več kot dve sekundji zadaj — da o množični sredini nitj ne govorimo.

V konkurenci moških do 45 let, se pravi starejših mladincev, je bil boj podoben onemu v avstrijskem kraju St. Anton. V slogu Gustava Thönija so fantje švigali prek kuceljev in okrog prekelj. Lovorov venec in naslov absolutnega rekorderja je osvojil škofjeločan Božo Valič (51,10), srebro Radovljičan Polde Benedik (54,52), bron pa Jeseničan Franc Rožič (55,43). Nič dosti slabše niso vižali častljivi tovariši s 45 in več pomladni na grbi; najboljši Radovljičan Jože Šlibar je dosegel rezultat 59,06, medtem ko so ostali dosledno upoštevali ljudsko modrost, da počasi daleč prideš, ter brez predsodkov prekoračili »zvočni zid« ene minute (Ločan Urh Kallan — 67,64, Domžalčan Slavko Novak — 68,78 itd.).

Zelo napeto vzdusje je vladalo tudi vzdolž sankarške steze. Konec kot ogledalo gladkega, v tesno grapo zajedenega in močno poledenega kolovoza so zasedli številni navijači. Dve iz rok v roke potujoči steklenici domačega žganja sta pridno mehčali glasilke in kolena. Sem ter tja je kak zaripli



Škofjeločan Božo Valič je na sobotnem tekmovanju delavcev upravnih organov gorenjskih občin zmagal z naskokom dobrih dveh sekund. Med vratci 800 metrov dolge veselaomske proge ni imel resnega tekmeča.

pristaš bližajočega se »asa« navdušeno planil naprej ter z atraktivnim padcem poskrbel, da sotrudnikov ni nikdar dajalo dolgočasje. Zdej smo pomagali vstajati davkarju, že hip kasneje urbanistu, potem spet načelniku vojnega odseka, ki mu je bila sila vztrajnost ugrabila sanj ter ga pahnila v občestni kup mrzle opojnosti. Malo je zastokal, a ko so pritekla brhka dekleta, sicer doma iz Kamnika, je bil kot bi mignil pokonci in je mahoma pozabil na bolečine v križu.

Pol ure kasneje, ob zaključku »dirke«, sem glavnega sodnika pobaral, ali ni morda kdo diskvalificiran. Ne, ni, mi je odgovoril. Udeleženci so dosledno spoštovali pravila. Le kleli so kakor furmani, če jim kje ni zadosti potegnito. In za štirimi ali petimi je neznansko smrdelo. Po brinovcu. Toda doping testa predpisi ne zahtevajo, zato so dosežki popolnoma regularni. Pri ženskah je triumfirala Milica Tišler iz Trziča — ki ni bila brinovca! — pred Radovljičankama Zdenko Toman in Ivanka Sronc ter Jeseničanko Francko Mrak. Sploh so Tržičani vzeli v zakup vse zlate kolajne, saj sta v konkurenci možakarjev zmagala veteran Anton Ahačič (1;35,00) oziroma »junior« Rihard Jerbic (1;14,70). Slednjega ni mogel nihče ogroziti, kajti najhitrejši zasledovalci, službena kolega Janez Ahačič in Bogdan Peklenik ter škofjeločan Niko Rant, so sankali približno 20 sekund počasneje. Ekipno, upošteva je šest najboljših dosežkov, je vrstni red takle: 1. Tržič, 2. Radovljica, 3. Jesenice, 4. Škofja Loka, 5. Kranj in 6. Kamnik. Domžalčani so žal doptovali okrnjeni.

In organizacija? Odlično, bi lahko zapisali. Transturostov tehnični štab je svojo nalogo opravil brezhibno. Da bi se gostom Stari vrh ohranil v čim prijetnejšem spominu, je loška »vlada« sleher nemu udeležencu poklonila knjigo »škofjeloški odred«. Zadnjejuvrščeni so zraven dobili še tradicionalni mali kruhek — v tolažbo in spodbudo, kajpak. Na žalost kljub obetom ni tekmoval nitj en župan. Bržkone si nočejo napraviti ugleda, smo soglasno ugotovili. Jasno: podoba predsednika, ki z zadnjico razkopava starovrška pobočja in »išče nafto«, ni preveč



Krančanko Anico Hribar je navzočnost našega fotoreporterja pošteno zmedla. Zvezdniška trema, kaj hočemo! Zaradi nje so ji nekaj metrov niže smučj popolnoma odpovaldele pokorščino.

dostojanstvena. Zato sta edini prisotni »avtoriteti«, škofjeloški Polajnar in jeseniški Zvan, raje usmerila moči drugam. Prvi v debato o tisočletnici mesta, Jeseničan pa v napovedi izida večernega hokejskega derbija Jesenice — Olimpija, ki je potem temeljito ovrgel optimistične teorije zvestega pristaša železarjev. Ampak vsaj prišla sta. Naj jima bo torej odpusčeno, Peterice njunih stanovskih »bratov« namreč nismo dočakali. Zivele rekreacija!

I. G.



KMETIJSKO ŽIVILSKI
KOMBINAT KRANJ

Obrat komercialni servis
prodaja
v svojem skladišču
Cesta JLA št. 1
(bivši Beksel):

krmila za kokoši
(briketi)

krmila za krave
molznice

koruzo

pšenice

Cene konkurenčne!
Se priporočamo vsem
kmetovalcem.



POGOVORI O STRAŽIŠČU

pa še o Šmartnem, Gašteju, Labórah, Šmarjetni gori in Gorenji Savi

(10. zapis)

Gašper Crobath (ime Benvenut si je mož nadel šele v samostanu) se je rodil v Stražišču 6. januarja 1805, umrl pa je v Ljubljani 20. junija 1880 kot duhovnik-frančiškan.

Solal se je Crobath najprej v Kranju (normalka), gimnazijo je obiskoval v Ljubljani, teologijo pa v Gorici. Kot profesor verouka in liturgike je služboval na gimnazijah v Novem mestu, na Sušaku, v Pazinu in Karlovcu. Od leta 1841 pa je opravljal svoje duhovne posle v Ljubljani, največ kot kurat v kaznilnici in poboljševalnici. Nenavadna je bila tudi njegova požrtvovalnost in osebna hrabrost, saj je v času epidemij bil skoro edini duhovnik, ki je upal k bolnikom z nalezljivimi boleznimi (tifus, črne kože, kolera).

PATER PETMINUT

Sicer pa so Ljubljancani radi imeli nekoliko čudnega človeka: drugačnega kot daškega patra, posebno še zato, ker ni bil zagrizen, ker je bil srčno dober človek, vedno pripravljen poma-

gati ubogemu beraču ali pa lačnemu dijaku.

Svoje duhovniške dolžnosti je opravljal bolj ohlapno. Najbrž mu je bilo dobro delo ljubše kot dolgotrajni obredi in počasne besede. Mašo je menda tako na hitro opravil, da je minilo komaj pet minut. Od tod njegov vzdevek »pater Petminut«, kar pa zveni podobno kot »pater Benvenut«.

Ni potem čudno, da je Prešeren postal pozoren na takega človeka: drugačnega kot poprečneži, dobrosrčnega, duhovitega verzifikatorja pa nezapetega meniha, ki mu ni bilo nerodno zapisati:

*Sim v gajbci tiček vjeti,
vendar me starca mika peti.
ali pa:*

*Čud'jo se, da v gajbc' ujeti
enkrat mal zažvrgolim.*

*Svete pesmice pa peti
jaz se nič ne veselim.*

Mar niso to tudi misli Prešernovega Orglarčeka, Nune in kanarčka svetega Senana? Seveda Benvenutovi stihii niso tako tenkočutni kot Prešernovi. Toda misel na izgubljeno svobodo je že sama po sebi

dovolj žlahtna, da nikakor ne moremo našega Strašana kar tako odpraviti kot praznega verzifikatorja.

CASTILEC PESNIKOV

Naj še to povem, da je bil pater Benvenut iskren častilec takratnih slovenskih pesnikov. Imel je sicer bolj svoje poglede, zato je njegov izbor nenavaden: najbolj je poleg Prešerna in Vodnika obračal danes že pozabljenega Jožefa Zemljo, rojaka iz Vrbe. V rokah imam Crobathov rokopis pretresljive pesmi, v glavnem posvečene umirajočemu Prešernu — torej je bila pesem napisana v decembru 1848 ali v januarju 1849. Naslov pesmi je kar naš, kranjski: »Zdihljaj prot' Kokri«. Besedilo pa je takole:

*Sládko France nam prepeval,
strune vtihiile so zdaj!
Serca v nemal, zveseleval —
slava njemu vekomaj!*

*Valant, Jože, France znani.
pevci so gorenjskih sten;
bili od stotin odbrani —
in živeli so brez žen.*

*Ménih prvi, pópe drugi,
France v pravdah je slovil;
slavniga spomina vredni,
venc njih véčno zelenil.*

*Kranjska zemlja nam zak'iva
Valanta in Joža že —
voda France pa zaliva,
pesmi z njim topi sladké.*

*Kjer Sava Kokro objemúje,
žalost grenka se glasi —
milo živa tam zdihuje —
pevec nje bolan leži.*

*Ki prepeval je sloveče
njene vence, njeno čast;
kako v rane nje skeleče,
veselja vtaka mila slast.*

*Kot Homér živiš med nami,
zdrávil bo te mili Bog;
med slovenskimi gorami
te slovile pesme krog.*

Valant je bil v Crobathovi misli Valentin Vodnik, Joža je bil Jožef Zemlja, France pa je bil naš Prešeren s svojo nesrečno družinsko dedno boleznijo — vodenico. Na deželi je še danes v navadi, da pravijo vodeničnemu, da bo utonil v lastni vodi ali da mu bo voda zalila srce in da sme tak bolnik le sede spati.

Se enkrat, že po Prešernovi smrti, je zazvenela naivno toppla struna na zunaj tako robate Crobathove verzifikacije:

*Je nehal popevat
Prešeren France,
Slovence ogrevat,
men ljubš bil nihčè.*

*Zdaj v Kranji počiva,
k' priljudno je pel,
raj božji uživa,
Bog k seb' ga je vzel.*

Prav zaradi zvestobe do Preserna v onih poslednjih ljubljanskih letih nam je ta Strašan tako ljub. Posebno zanimiva je Benvenutova zaverovanost v Prešerna v letih, ko je pesnika že izpodričeval Koseski s svojimi bobnečimi rimami. In v času, ko je Prešerna kranjska duhovščina imela že za izgubljenega brezverca. Odkritosrčno dobrodušni pater je ostal še po pesnikovi smrti vdan častilec.

Črtomir Zorec

**gorenjski
kraj
in ljudje**

Matjaž Žigon

44

DRUGO ROJSTVO

In najboljše namene je imel prostodušnež, ko je povedal svojo željo komandantu, tako vroče si je spet zaželel dela, dela, ki bi ga bil zmožen opravljati, in tako radi so ga imeli vsi v bolnici, zdravnik, bolničarka, kurir, gotovo bi se odlično razumeli vsi, ko bi jim bil komisar — in, res, če si hoče biti popolnoma odkrit, postati komisar bolnice bi bilo zanj tudi priznanje za vse, kar je doslej storil in žrtvoval — saj kaj več kakor komisar takšne majhne, nezapletene edinice, kot je bolnica, kjer so vsi preizkušeni in kakor bratje in sestre, zaradi posledic rane pač nikoli ne bo mogel bitil!

Vanja, ki je že vedel, kaj se je primerilo komisarju Knapu, a ki tudi ni imel nobenih izkušenj v ocenjevanju preostalih sposobnosti tako nenavadnega okrevanca, kot je bil Aleš, je brez pomišljanja, ko da se samo po sebi razume, odločil:

— Drži, Aleš — ali se poznaš! Boljšega pač ne bi našel! ... Edino na Pavla še počakajva — jutri, pojutrišnjem se ima vrniti — naj še on reče svojo, v njegovo področje to spada — tudi se mora dogovoriti z vsemi pristojnimi!

Po teh močnatih besedah je Alešu morala znova zrasla. Lahek kakor pero je vstal in skoraj poskočnih korakov odšel iz hiše. Sam pri sebi, komaj slišno, je požvižgaval; misli so se mu razigrale, vse svoje bodoče delo je videl rožnato.

Naslednjega dne je bilo nebo jasno kot ribje oko in sonce je bilo na višku svojega pohoda, ko se je Aleš kakor martinček grel na klopi pod košato, golo lipo, oblečen v nov, debel, volnen plašč, v novih, bleščočih se škornjih iz rjavega boksa, pestovaje novo, vitko, vso kovinasto brzostrelko, ter užival lepoto prostrane pokrajine.

Ze od daleč, še preden je mogel razločiti obraz, je po izredno veliki, telovadni postavi spoznal prihajajočega komisarja Pavla. Ko se je približal, je prislec — kakor ob vsakem srečanju — zaigral na licu tisti njegov široki, samozavestni nasmeh in tudi Aleš, ki ga je pričakal stoje, orožje je odložil na klop, je bil snidenja na moč vesel; na tisto malenkostno zamerico v bolnici, za tisti ponošeni plašč ali za kaj je že šlo, je med toplim pozdravljanjem malodane povsem pozabil.

— Kako se imaš? Si zdrav? Sem k nam? Delat? ga je nato pokroviteljsko, vse na en mah, ne da bi počakal odgovora na prvi del pozvedbe, povprašal Pavel.

— Še kar! je pokimal Aleš; pred komisarjem vendar ni mogel pri prič potožiti o svojih nadlogah. — In tovariš komandant je bil za to, da ostanem tukaj, potem pa ...

— Sijajno! mu je vskočil sredi stavka nestrpn komisar in ga zaustavil. — Prav, da si prišel — ravno takega potrebujem!

Na dolgo in široko ter z obilnimi tujkami, ki jih je vpletal v besedovanje, da je bilo po njegovem slišati tehtnejše, mu je razložil, kakšne naloge ga čakajo:

— Pomagal boš meni pri političnem in partijskem delu — sam sem za vse, pomočnika komisarja, kakor v brigadi, pri nas po formaciji ni, dela pa čez glavo: po mojih načelnih direktivah boš sestavljal okrožnice o konkretni politični situaciji, načrte za tekmovanje in poročila, kako se tekmovanje izvršuje; razgibati moramo ljudstvo pri izvajanju mobilizacije — jasno ko beli dan je, da se bliža zadnji udarec, kar bomo lahko storili le z močno vojsko, zato moramo spraviti pod orožje vse kar leze in gre od sedemnajstega do petdesetega! ... Posebno pa še delo s Skojem: profesionalni sekretar področja tudi ni predviden, primernega, dovolj zavednega, dovolj sposobnega, dovolj vdanega neprofesionalca za to funkcijo ni, skojevci pa bi lahko bili krep-

ka opora komandi — surovega materiala za Skoj imamo po edinicah dovolj, le mladino bi bilo treba pod trdno roko partije razgibati in iz te iskre bi se razvelj plamen! ... Ah, preveč je neposredno meni podrejenih edinic tod okoli, je s prizvokom nejevoljnosti nadaljeval komisar: odseki, zaščitna četa, delovna četa, transportna četa, delavnice, skladišča — preveč, da bi jih mogel vse naenkrat držati na kratkem — kje neki še šest komand mest, okoli vsake po tri do pet partizanskih straž, do najoddaljenejše komande mesta petdeset kilometrov zračne linije, koliko šele po ovinkih mimo nemških in domobranskih postojank — kako naj bi vse te naše edinice, čisto tudi v premikih, znova in znova obhodili le trije: jaz, komandant in njegov namestnik — jaz s svežima zarastlinama na trebuhu in kolku, za daljšo hojo nesposoben, in komandant, ki brez nekaj prstov na nogah tudi ne hodi prelahko? Ako pa vsak dan ne kontroliraš, kako izvršujejo direktive, ako jih po partijski liniji stalno ne prijemlješ, energično ne pritiskaš nanje, disciplina takoj popusti, takoj se polenijo, pozabijo, kakšen zgled bi morali kot partiji dajati drugim — ne, idealizma še ni videti, ne zavedajo se ti ljudje, da bi morali biti ljudje novega tipa! ... Jasno, jaz delam neutrudno, niti najmanjšega počitka ali užitka si ne privoščim — vsega sam pa le ne zmorem! Zato pa si mi ti, tovariš Aleš, prišel kakor nalašč: pomagal mi bo ne le tu na komandi, marveč tudi s kontrolnimi obhodi komand mest na osnovi vprašalnikov, katere ti bom jaz vsakokrat sestavil — kolikor boš zmožel, boš doli sam eliminiral drobnejše primere birokratizma in prakticizma, zlasti pa mi boš potem nadrobno poročal o vsaki, prav o vsaki pomanjkljivosti, katere boš opazil pri mojih podrejenih ... razumeš, ako nad podrejenimi ni efektivne kontrole, je vsa dobra volja vodstva zaman ... da, da, tovariš Aleš — je sklenil komisar, ko so se mu smernice izlile, in se je še enkrat fantu vzvišeno nasmehnil — zavedaj se: v polni meri zaupam vate!

Želje prebivalcev Doline in Jelendola

Najprej primerna dvorana in vodovod

Dolina Tržiške Bistrice je najdaljša dolina v tržiški občini. Začenja se v Medvodjah pod vrhovi Karavank, konča pa v Tržiču. Dolga je skoraj 30 kilometrov, ozka in le v spodnjem delu in zgoraj, kjer ležita vasi Dolina in Jelendol, je nekoliko širša. Pečine, ki jo obdajajo in med katerimi se vijuga cesta, so poraščene z gozdom in to daje kraju in pokrajini, ki je vsako hudo zimo skoraj odrezana od sveta, posebno lepoto. Narava v dolini Tržiške Bistrice ni preveč radodarna. Nekdaj so se ljudje ukvarja-



Franc Zrim

li z gozdarstvom, oglarstvom in živinorejo, danes pa je skoraj povsem drugače. Pravih domačinov v Dolini in Jelendolu skoraj ni. Kolikor jih je še, pa hodijo vsak dan v oddaljeni Tržič. V mesto so jih zvale tovarne in boljši ter verjetno lažji zaslužek. Medtem ko so hišice v Dolini zgrajene nad skalami, prek katerih teče Bistrica, je Jelendol povsem na ravnem. Včasih se je ta kraj imenoval Putehof. Nad njim je kraljeval grad grofa Borna, »velikega« gospodarja Jelendola in lastnika vsega, do kamor je seglo oko. Tudi večina stavb v Jelendolu je bila njegova last. V njih sedaj stanujejo sezonski, večinoma gozdni delavci, doma iz manj razvitih slovenskih pokrajin in drugih republik, ali delavci, ki se dnevno vozijo z avtobusom na delo v Tržič. Če je globok sneg in je čiščenje nemogoče, je treba peš...

Mogočna Bornova graščina je pripravljena sprejeti stanovalce, vendar se le redki odločajo za bivanje v tako oddaljenem ter od sveta odrezanem kraju. Vsa stanovanja v graščini tako niso zasedena. Težko je zasukati kolo zgodovine in ljudi pri-

vabiti nazaj. V Dolini in Jelendolu je 35 hišnih števil, prebivalcev pa 250. Nekaj časa so imeli v Jelendolu gostilno, kjer so se domačini radi zbirali, vendar so jo zaprli. Ljudje, ki zahajajo v dolino, morajo tako poiskati hrano in celo prenočišče drugje. Prav tako lovci. Kozorogova lovišča so polna jelenjadi, divjih prašičev, petelinov ter gamsov. Lovci ostanejo v Jelendolu le toliko časa, da divjad uplenijo, potem se vrnejo, čeprav bi mogoče kdo od njih ostal v Jelendolu dlje. Vendar ni potrebnih objektov. Treba bo torej razmišljati o vaškem turizmu. Povedati moramo, da so domačini in lovci izredno dobri prijatelji.

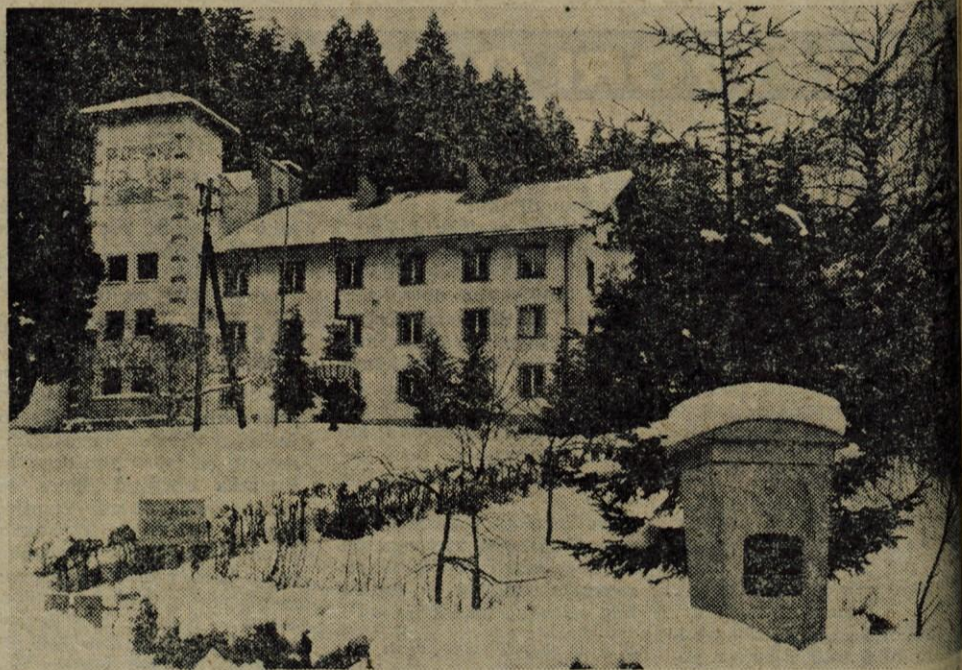
Tako je ostala le Mercatorjeva trgovina, ki jo vodi eden redkih domačinov, zaposlenih v domačem kraju, Franc Kavčič. Občani so ga izbrali za predsednika krajevne skupnosti Dolina—Jelendol.

DOBILI SMO VSAJ OKNO V SVET

»Prinesel nam ga je nov televizijski pretvornik na Pinču,« je pripovedoval Franc Kavčič. »Potreben je bil. Dolina je oddaljena od mesta, vaščani pa nimamo nobenega razvedrila. Vsaj malo nam bi ga lahko nudila televizija. Za gradnjo pretvornika smo se odločili predlanskim. Vsaka hiša je morala opraviti 8 ur prostovoljnega dela in prispevati 100 dinarjev. Ker je pretvornik veljal kar 80.000 dinarjev, so nam pomagala še tržiška podjetja in občina.



V zgornjem delu se dolina Tržiške Bistrice razširi in odpre. Tu je nastala vasica Jelendol. Vsaka hujša zima povzroča najmlajšim obilo preglavic, saj morajo peš do Tržiča



Tole graščino nad vasjo je zgradil gozdni magnat Born. Spomenik pod njo pa je postavljen v spomin vsem padlim Korošcem, Stajercem in Gorenjcem.

ska skupščina. Tako smo dobili okno v svet. Naš pretvornik je bil zgrajen za najmanjše število televizijskih sprejemnikov v Sloveniji. Le 45 aparatov je v njegovem dosegu.

Prebivalci Jelendola so pred novo akcijo. Popravili bodo vodovodno omrežje, ki ga je pred več kot pol stoletja zgradil grof Born. Cevovod bodo podaljšali za pol kilometra in s tem pripeljali vodo tudi do tistih petih hiš, ki so brez nje.

Veliko željo imajo prebivalci Doline in Jelendola. Dolgoletna, vendar težje uresničljiva, je boljša cesta. Spomladi, poleti in jeseni omogoča, da pride Sapov avtobus štirikrat dnevno v Jelendol po delavce in učence (šola v Dolini ima samo 4 razrede), pozimi pa to ni mogoče. Le-

tos je šlo še brez zastojev, dogajalo pa se je, da avtobus tudi dva meseca ni mogel v Jelendol in domačini, stari in mladi, so pešačili dolge kilometre do Tržiča in nazaj!

Boljša cesta bi torej dolino in njene ljudi še bolj povezala s svetom. Vendar prometna žila še taka ne bi bila, če ne bi skrbela zanjo Gozdno gospodarstvo Kranj in tržiška občinska skupščina.

DVORANICA, KJE SI?

Tako nekako je izzvenelo pripovedovanje Franca Zrima, predsednika krajevne organizacije SZDL in predsednika kulturnoumetniškega društva, upokojenega gozdnega delavca, ki je prišel v Jelendol pred 26 leti iz Prekmurja. Danes opravlja posle

cestarja na cesti v Dolino in Jelendol.

»Nekdaj smo imeli lepo dvorano v Bornovi graščini, vendar so jo predelali v druge namene,« je dejal Franc Zrim. »Kulturno in družabno življenje se je moralo preseliti v prostore v nekdanjih Bornovih hlevih. Prostori ne ustrezajo. Dvorana nima primernega odra in sanitarni. Tudi krajevne organizacije in društva se nimajo kje shajati. To dvorano želimo popraviti in prostorček urediti tako, da bo ustrezal našim potrebam. Čeprav smo popravilni sami veliko naredili in prispevali, ne bo dovolj. Nekdo nam bo moral še pomagati.«

Zelje po novi dvorani so upravičene. Zaživelo je kulturno življenje. Vanj so se vključili tudi mladi, ki pravkar pripravljajo igro Kje je meja. Tudi proslave ob pomembnejših praznikih, bodisi kulturnih ali državnih, so že običaj. Pri vseh prireditvah pomaga učiteljica na podružnični šoli v Dolini Zinka Primožič. Ko bo dvorana uredjena, bodo dobili lahko v Jelendolu tudi knjižnico.

Zelja res nikoli niso zmanjkali. Tudi prebivalcem Doline in Jelendola se porajajo nove in nove, upravičene. Z lastnim delom in pomočjo skupnosti, ki je večkrat pičila, jih uresničujejo, kot vedo in znajo. Za takšen kraj pomeni najmanjša uresničena želja več kot ne vem kakšna v mestu. Če jim ob tem pomaga še skupnost, je sreča ljudi ob misli, da le niso sami in pozabljeni, še večja!

Besedilo:
J. Košnjek
Fotografije:
Franc Perdan

globus

POMFRI

KIOSK ŽIVILA

HAMBURŠKE PEČENICE

globus

Odbor za kadrovska in socialna vprašanja pri
Tovarni verig Lesce

razpisuje prosto delovno mesto

likvidatorja faktur

Za to delovno mesto se zahteva dokončana ekonomska srednja šola in znanje strojepisja.

Kandidati naj pošljejo prošnje na podjetje: Tovarna verig Lesce, Gorenjska cesta 43, odbor za kadrovska in socialna vprašanja. Rok razpisa velja 14 dni po objavi v časopisu.

E H N I K

sprejememo

ekonomskega tehnika

za obračunavanje storitev
v stranskih obratih

Nastop takoj ali po dogovoru.

Informacije dobite v kadrovski službi, telefon 85-373.

Pismene prijave pošljite v 8 dneh po objavi na naslov SGP TEHNIK Škofja Loka.



industrija kovinske opreme in strojev Kranj,
Savska cesta 22,

razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

1. administratorjev
2. strojnih ključavničarjev
3. transportnih in skladiščnih delavcev
4. čistilk

Pogoji:

pod 1.: dokončana upravno administrativna šola ali dveletna administrativna šola;
pod 2.: KV strojni ključavničarji ali priučeni strojni ključavničarji s prakso;
pod 3. in 4.: popolna ali nepopolna osemletka.

Prijave sprejema kadrovski oddelek podjetja do vštetelega
20. februarja.

2x1000

1000 m² prodajnega prostora - 1000 artiklov

nova prodajalna pohištva

lesnina

KRANJ, Primskovo - komunalna cona

DNEVNE SOBE, SPALNICE, KOMBINIRANE SOBE,
KUHINJE, JEDILNICE, SAMSKE SOBE, RUSTIKALNO
POHISTVO, OTROŠKE SOBE, REGALI, KLUBSKE
GARNITURE, KOMADNO POHISTVO, BLAZINE
AJAM, VZMETNICE JOGI, PREPROGE, TALNE OB-
LOGE, SVETILA, PREDSOBNE GARNITURE, GOSPO-
DINJSKI APARATI IN VELIKO DROBNIH ARTIKLOV
ZA OPREMO STANOVANJ

mali oglasi

prodam

Prodam otroško SPALNICO in kombiniran VOZICEK. Naslov v oglašnem oddelku 610

Prodam ELEKTROMOTOR AEG 5,5 KM in KRAVO sivko, Svegelj Jože, Pokopališka 28, Kokrica 611

Prodam elektro VARILNI APARAT in 4-stezni MAGNETOFON grunding. Stare, Sr. Bitnje 38 612

Ugodno prodam tri mesece stare PSICKE, Marko Bušalov, Zg. Jezersko 15 613

Prodam PRASICKE, Jeraj Janez, Vodice 73 614

Prodam traktorski KULTIVATOR z ježem in BRANE. Dornice 3, Vodice 615

Prodam PRASICA za zakol. Suha 31, Kranj 616

Prodam 300 kg težkega BIKA in KRAVO za meso. Tenetiše 28, Golnik 617

ZAMENJAM brejo KRAVO za jalovo. Cadovolje 4, Golnik 618

Prodam 170 kg težkega mesnatega PRASICA, Cerkljanska Dobrava 1, Cerklje 619

Prodam 120 kg težkega PRASICA, Smartno 3, Cerklje 620

Prodam 4 kub. m suhih smrekovih PLOHOV, Poizve se v Gradu 32, Cerklje 621

Prodam TELICO, ki bo konec februarja toletila. Lenart 2, Cerklje 622

Prodam sedem tednov stare PRASICKE, Mavčiče 16

Prodam več PRASICIKOV, starih šest tednov. Vester, Sp. Otok 19, Radovljica

Prodam štiri nove GUME za traktor pasquali, dimenzije 600 x 16, Kapus Franc, Zagoriška 16, Bled 625

Prodam KONJA, sposobnega za vsako delo, Janez Gartner, Studor 3, Bohinj 643

kupim

Kupim dobro ohranjeno malo KOSILNICO. Mertelj Alojz, Belca 30, Mojstrana

Izdaja in tiska CP Gorenjski tisk Kranj, Ulica Moše Pijadeja 1 — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Moše Pijadeja 1. — Tek, rač. pri SDK v Kranju 51500-601-10152 — Ieletoni: glavni urednik, odgovorni urednik in uprava 21-190, uredništvo 21-835, novinarji 21-860, malooglasni in naročniški oddelek 21-194. — Naročnina: letna 60 din, polletna 30 din, cena za 1 številko 70 par. Malj oglasi: do 10 besed 15 din, vsaka nadaljna beseda 2 din; naročniki imajo 25% popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo.

vozila

Prodam FIAT 750, letnik 1971. Sp. Besnica 15 627

Prodam osebni avto FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963. Kokrica, Cesta na Brdo 55, Kranj 628

Prodam ZASTAVO 750, letnik 1969, v zelo dobrem stanju. Stular, Ljubno 44, Podnart 629

Prodam FIAT 750, letnik 1963, v voznem stanju za 350.000 S din. Ogled vsako popoldne. Čemažar Slavo, Zg. Bitnje 29 (pri gasilskem domu) 630

Prodam FIAT, letnik 1960, stroj 750, vozen, registriran. Golmajer Albert, Bohinjska Bela 17, Bled 631

Prodam VW 1300, izdelava 1967, prevoženih 110.000 km. Naslov v oglašnem oddelku

stanovanja

Studentki iščeta SOBO v Kranju. Senka Bojana, Gregorčičeva 14, Nova Gorica

posesti

Prodam ZAZIDLJIVO PARCELO v okolici Tržiča. Naslov v oglašnem oddelku

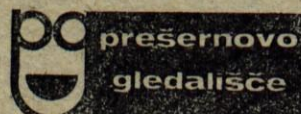
Prodam GOZD v Smledniku. Za 26 m dovoljen takojšen posek. Naslov v oglašnem oddelku 635

zaposlitve

Sprejem deklet, ki bi se rada zaposlila v Ljubljani in ji pomagam. Kaplan, Ljubljana, Galjevičeva 14 578

Sprejem DELAVCA za cementarsko obrt. Likozar Marjan, Benedikova 18, Kranj 636

Iščem UPOKOJENKO ali DEKLE za varstvo dveh otrok (8 mesecev in 4 leta). Nudim centralno ogrevano sobo in hrano. Ostalo po dogovoru. Sluga Milena, Pševsika 10 d, Kranj, Stražišče



SREDA, 7. februarja, ob 19.30 za IZVEN — A. Hieng: LAŽNA IVANA; gostuje Mestno gledališče ljubljansko — otvoritev tedna slovenske drame 73 v spomin na dr. Franceta Prešerna;

ČETRTEK, 8. februarja, ob 16. uri za dijake Šolskega centra Iskra, ob 19.30 za IZVEN — I. Cankar: ROMANTICNE DUŠE; gostuje Ljudsko gledališče iz Celja;

PETEK, 9. februarja, ob 19.30 za IZVEN — I. Cankar: ZA NARODOV BLAGOR; uprizori Prešernovo gledališče iz Kranja;

Prevzamem vodenje knjig pri privatniku in lahko tudi druga pisarniška dela. Ponudbe poslati pod »Kranj in okolica« 638

Iščem VARUHINJO na našem domu za dve leti starega fantka. Izmenično en teden od 7. do 11. ure, naslednji teden od 13. do 17. ure. Oglašite se prosim po 18. uri. Ing. Vončina, Partizanska 25, Kranj 639

izgubljeno

Poštenega najditelja izgubljene KUNE pred trgovino Živila nasproti gostilne Slosar na Bledu prosim, da jo vrne v trgovino 641

obvestila

Opravljam vsa PECARSKA DELA. Lončar Jože, Cesta na Klanec 28, Kranj 642

Zdravniška dežurna služba v Poljanski dolini

od 6. februarja do 9. februarja od 19. ure do 6. ure zjutraj dr. Bojan Gregorčič, telefon 89-060; od 9. februarja do 16. februarja od 19. ure do 6. ure zjutraj dr. Tone Mesec, telefon 89-564. V odsotnosti kličite v nujnih primerih Zdravstveni dom Škofja Loka telefon 85-440.



Kranj CENTER

7. februarja premiera amer. barv. filma PARADA NORCEV ob 16., 18. in 20. uri

8. februarja amer. barvni film PARADA NORCEV ob 16., 18. in 20. uri

Kranj STORZIČ

7. februarja angl.-ital. barv. CS film NORMANSKI MEC ob 16., 18. in 20. uri

8. februarja premiera jug. barv. filma SLED CRNEGA DEKLETA ob 16., 18. in 20. uri

Tržič

7. februarja amer. barvni film MESTO NASILJA ob 18. in 20. uri

Kamnik DOM

8. februarja ital.-špan. barv. CS film 7 ZENSK ZA 7 KAVBOJEV ob 20. uri

Bled

7., 8. in 9. februarja angl. barv. film ESKADRILJA SMRTI ob 17. in 20. uri

Radovljica

7. februarja franc. barvni film RDECE SONCE ob 20. uri

8. februarja meh. barvni film BELE ROZE ZA CRNO SESTRO ob 20. uri

9. februarja amer. barvni film VELIKE PUSTOLOVŠČINE SKARAMUSA ob 20. uri

Jesenice RADIO

7. februarja ital. barv. film DVOJNI OBRAZ

8. in 9. februarja franc. barv. CS film VDOVA COUDERC

Jesenice PLAVZ

7. in 8. februarja ital. barv. film DJANGOV SIN

9. februarja ital. barv. film DVOJNI OBRAZ

Kranjska gora

7. februarja franc. barvni CS film UM CARUJE

8. februarja ital. barv. film DVOJNI OBRAZ

Javornik DELAVSKI DOM

7. februarja angl. barv. CS film BARQUERO

Škofja Loka SORA

7. februarja franc. barvni film NEZVESTA ŽENA ob 18. in 20. uri

8. februarja amer. barvni film JUNAKI RISANEGA FILMA ob 18. uri, amer. barvni film NAVARONSKA TOPOVA ob 20. uri

9. februarja amer. barvni film JUNAKI RISANEGA FILMA ob 18. uri, amer. barvni film NE MOTI KAVBOJA KADAR LJUBI ob 20. uri

Zelezniki OBZORJE

7. februarja amer. barvni film JUNAKI RISANEGA FILMA ob 17. in 20. uri

9. februarja franc. barvni film NEZVESTA ŽENA ob 20. uri

Sporočamo žalostno vest, da nas je po dolgotrajni bolezni zapustila dolgoletna članica našega kolektiva

Kristina Šturm

računovodkinja

Pogreb bo v četrtek, 8. februarja 1973, ob 15.30 na pokopališču v Kranju

Vestno in požrtvovalno sodelavko ter dobro tovarišico bomo ohranili v trajnem spominu

Delovna skupnost Knjigoveznica-tiskarna Radovljica

nesreče

NEPREVIDNO ČEZ CESTO

Na cesti tretjega reda med Kranjem in Smednikom se je v četrtek, 1. februarja, ob 21. uri pripetila prometna nezgoda. Ko je Zdenka Bergant, stara 17 let, izstopila iz lokalnega avtobusa, je hotela čez cesto ne da bi se prepričala, če je le-ta prosta. Vtem je iz kranjske smeri pripeljal v osebnem avtomobilu Rajko Oblak iz Prebačeva in Bergantovo zadel. Huje ranjeno so prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

POLEDENELA CESTA

V petek, 2. februarja, nekaj pred osmo uro zjutraj se je na cesti med Mejo in Jeprco pripetila prometna nezgoda zaradi neprimerne hitrosti na poledeneli cesti. Voznik osebnega avtomobila Silvester Kužnik iz Trebnjega je opazil, da je pred njim vozeči osebni avtomobil začelo zanašati. Da ne bi trčil vanj, je zmanjšal hitrost. Tedaj je za Kužnikovim avtomobilom pripeljal tovornjak, vozil ga je Jože Koderman iz Nadgorice pri Ljubljani, in trčil v Kužnikov avtomobil. Za tovornjacom je vozil v osebnem avtomobilu Ciril Brezovec iz Ljubljane in tudi ta je trčil v tovornjak. Ranjen ni bil nihče. Škode pa je za 22.500 din.

ZAPELJAL S CESTE

Na cesti drugega reda v vasi Reteče je v petek, 2. februarja, dopoldne v levem blagem ovinku zaneslo s ceste osebni avtomobil, ki ga je vozil Pavel Berce iz Medvod. Avtomobil je trčil v drevo ob cesti. Voznik je bil lažje ranjen, škode na vozilu pa je za 4000 din.

ZANESLO AVTOBUS

V petek, 2. februarja, popoldne sta na cesti prvega reda na Belci pri Jesenicah trčila dva avtobusa. Nesreča se je pripetila, ko je voznik avtobusa Jože Maršič iz Rateč pred srečanjem z avtobusom, ki ga je upravljal Jože Baškovič iz Ljubljane, zmanjšal hitrost. Zaradi tega je njegov avtobus začelo zanašati, zapeljal je v levo in trčil v drugi avtobus. Voznik Maršič je bil v nesreči lažje ranjen. Škode na vozilih je za 15.000 din.

PREHITEVANJE

V ponedeljek, 5. februarja, popoldne se je na cesti med Zirovnico in Vrbo pripetila prometna nesreča zaradi nepravilnega prehitevanja. Voznik tovornega avtomobila Franc Zupan iz Krnice je prehiteval pred njim vozeči avtomobil. Za tovornjakom pa je pripeljal v osebnem avtomobilu Ciril Resman iz Jesenic in začel prehitevati tovornjak v trenutku, ko je ta že prehiteval drugo vozilo. Ko je voznik Resman prehitel tovornjak, je zavil v desno, pri tem pa je z desnim bokom svojega avtomobila zadel v levi prednji blatnik tovornjaka. Osebni avtomobil je odbilo čez cesto, kjer se je prevrnil. V nesreči je bil voznik Resman huje ranjen, sopotnica Angelca Lipovec iz Mojstrane pa lažje. Škode na vozilih je za 10.000 din.

NEZGODA OTROKA

Na cesti prvega reda med Podtabrom in Podljubeljem se je v ponedeljek, 5. februarja, ob 17. uri pripetila prometna nezgoda. Voznik osebnega avtomobila Marjan Šivic iz Loke pri Trziču je vozil od Podljubelja. Ko je pripeljal v zadnji predor, je nenadoma pred avtomobilom prečkal cesto Aco Despotović, star 9 let, iz Bistrice pri Trziču. Avtomobil je dečka zadel z desnim blatnikom. Huje ranjenega otroka so prepeljali v jeseniško bolnišnico.

L. M.

Graditelji stanovanjskih hiš

Izkoristite ugodno priložnost in naročite takoj marmorne okenske police, ki jih po željenih merah izdeluje Komunalni servis Kranj. Naročila sprejema DE — Kamnoseštvo v gramoznici Stružovo (tel. 21-962).

Marmorne okenske police so lepe, ni jih potrebno vzdrževati in so poceni, zato pohitite z naročili.

Zahvala

Ob nenadomestljivi izgubi mojega dobrega in skrbnega moža, ata, starega ata, brata, strica in svaka

Andreja Jegliča

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti, vsem darovalcem cvetja in tistim, ki so nam izrazili ustno ali pisмено sožalje. Prav lepo se zahvaljujemo č. duhovščini za spremstvo in tolažilne besede ter govornikoma organizacije ZB NOV Stražišče in ZB za severno mejo iz Kranja. Srčna hvala pevcem društva upokojencev Kranj za tako lepo zapete žalostinke. Zahvaljujemo se dr. Maroltovi in osebju Infekcijske klinike prof. dr. Zaklju V. in osebju Klinične bolnice. Se prav posebno zahvalo pa izrekamo hišnemu zdravniku dr. Bajžlju Janezu za nesebično pomoč v najtežjih urah. Zahvalo izrekamo vsem sosedom, ki so nam priskočili na pomoč, posebej pa se zahvaljujemo sosedu Zaklju Antonu za vso skrb in pomoč, ki nam jo je nudil v teh težkih trenutkih. Nadalje se zahvaljujemo kolektivom Kovinoservisa, CGP Delo Ljubljana ter kolektivu Mestne hranilnice ljubljanske.

Iskrena hvala vsem in vsakemu posebej.

Zalujoči: žena Zofka; hčerka Ljuba, por. Kristan z družino, sinovi Andrej z ženo, Karli in Roman

Kranj-Stražišče, 5. februarja 1973

Zahvala

Ob bridki izgubi naše drage tete in sestre

Minke Resman

p. d. Tončove tete

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo v tako velikem številu spremili na zadnji poti ter ji poklonili toliko cvetja. Topla zahvala gospodom zdravnikom, ki so ji lajšali hudo trpljenje, ter častiti duhovščini za spremstvo. Najlepša hvala tudi pevcem, ki so ji zapeli v slovo. Posebna zahvala dobrim sosedom vasi Vrbnje, ki so ji dolga leta stali ob strani v njenem samotnem življenju, še posebno pa predobri Kocjančičevi Justini za vso nesebično pomoč. Vsem še enkrat pristna hvala.

Zalujoči: Minka, Ivan in Francelj z družinami ter brat Luka

Vrbnje, Zapuže, Scattle, 5. februarja 1973

V 69. letu starosti nas je za vedno zapustila naša nenadomestljiva žena, mama, stara mama, sestra, teta in svakinja

Alojzija Ahačič roj. Sodnikar

iz Jelendola 10 nad Trzičem

Pogreb bo danes, v sredo, 7. februarja 1973, ob 16. uri na tržiškem pokopališču.

Zalujoči: mož Jože, hčerka Silva z možem Janezom, sin Jože z družino ter drugo sorodstvo

Trzič, 6. februarja 1973

V neizmerni žalosti sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nas je mnogo prezgodaj zapustila naša ljubljena žena, mamica, hčerka, sestra, snaha

Kristina Šturm roj. Mušič

Pogreb nepozabne pokojnice bo v četrtek, 8. februarja 1973, ob 15.30 na pokopališču v Kranju.

Zalujoči: mož Janez, hčerkice Irmica, Andreja, Mateja, oče, brat Milan, sestre in brat Joško z družinami

Kranj, Pšata, Senčur, Bled, Ljubljana, 6. februarja 1973



Na sankaskem tekmovanju v Topolah nad Selcami je v razredu starejših članov veteran Milan Česen letos nepremagljiv. Tudi tokrat mu ni mogel nihče odvzeti lovorovega venca.

Po stezah spominov

(Nadalj. s 1. strani)

REZULTATI SMUCARSKIH IN SANKASKIH TEKMOVANJ

DRAŽGOŠE — starejše in mlajše mladinke v razredi in brez razredov (2,5 km): 1. M. Fister 10,42, 2. S. Fister 10,43, 3. Lotrič (vse Triglav) 16,42;

članice v razredi in brez razredov (5 km): 1. H. Bešter 20,47, 2. M. Kordež (obe Triglav) 21,27, 3. Solar (Alples) 23,35;

mlajši veterani do 50 let (2,5 km): 1. Brezovšek (Olimpija) 9,08;



Članica SK Triglav Helena Bešter je v Dražgošah spet potrdila odlično formo ter v konkurenci članic brez in v razredu osvojila prvo mesto. Za njo je ostala celo klubska kolegica in državna reprezentantka Milena Kordež.

starejši veterani nad 50 let (2,5 km): 1. Matevž Kordež (Jamnik) 9,40, Pogačnik (Jesenice) 9,46, 3. G. Klančnik (Fužinar) 10,00, 4. Knific (Jesenice) 11,27, ... 6. Zemva (Gorje) 13,46;

tekmovanje slepih SRS, slabovidni — z ostanki vida: 1. Kanc 10,28, 2. Čebulj 17,53; slepi brez ostanka vida: 1. Kumer 14,50, 2. Hudolin 16,21, 3. Kobe 16,55;

mlajši mladinci v razredu — patrolje (2,5 km): 1. Alples (Nastran, Eržen, Demšar) 10,13, 2. Olimpija 10,38, 3. Triglav I. 11,59;

mlajši mladinci brez razredov — patrolje (2,5 km): 1. SK Vojvodina 9,40, 2. Kanin (Bovec) 11,13, 3. Bohinj 11,27, 4. Gorje 12,23;

starejši mladinci v razredu — patrolje (5 km): 1. Triglav I. (Kavčič, S. Bešter, Zupanc) 18,13, 2. Gorje 20,25, 3. Triglav II. 20,55;

člani v razredu — patrolje (8 km): 1. Triglav (Jelenc, Gartner, V. Lotrič) 38,40, 2. Alples 40,59, 3. TVD Dol I. 41,36;

člani brez razredov — patrolje (8 km): 1. TVD Kočevje 51,17;

reprezentance republik — patrolje (8 km): 1. Slovenija I. (Reš, Kovič, Burgar) 42,20, 2. JLA Kranj 43,44, 3. BiH 46,26;

odprto prvenstvo ljubljanske armadne oblasti (14 km): 1. VP 1098/30 Škofja Loka (Luković, Pintar, Mlakuš, Zupan, Uršič, Grohar, Rubeša, Sraj) 1:38,31, 2. VP 1098/20 Bovec 154,47, 3. VP 8164/2 Maribor 1:59,08;

patrolje partizanskih enot Slovenije (14 km): 1. Maribor 1:31,23, 2. Kranj 1:34,04, 3. Jesenice 1:34,40, 4. Škofja Loka I. 1:39,54, 5. UJV Kranj 1:45,39;

biatlon (20 km): 1. V. Lotrič (Triglav) 1:22,00, ... 6. Grašič

(Alples) 1:28,35, 8. Gortner (Triglav), 11. Reš (Radovljica);

društvene ekipe: 1. TVD Dol I. 4:22,19, 2. Triglav 4:44,36, 3. Alples 4:49,36, ... 6. JLA Kranj 5:28,14;

republiške ekipe za 3. jugoslovanski smučarski memorialni pokal: 1. Slovenija I. 4:19,09, 2. Slovenija II. 4:28,01, 3. Srbija 5:05,12.

SELCA — sankanje: tekmovalne sani: članice: 1. Ovsenek (Tržič) 5:31,2, 2. Klanšič (Begunje) 5:34,7, 3. Tolar (Alples) 6:00,4; mladinke: 1. Solar (Alples) 5:42,7, 2. Petelinčar 5:54,0, 3. Kavčič (obe Sora) 2:59,9; starejši člani: 1. M. Česen (Tržič) 5:00,5, 2. M. Miklavčič 5:09,5, 3. I. Miklavčič (oba Idrija) 5:10,4; člani: 1. Česen (Tržič) 4:41,0, 2. Rozman (Bohinj) 4:42,5, 3. Habjan (Alples) 4:48,1; mladinci: 1. Česen 4:46,3, 2. Kališnik 4:56,4, 3. Perko (vsi Tržič) 4:57,5; dvosedi: 1. Petelinčar-Plešec (Sora) 1:36,5, 2. Klinar-Klinar (Jesenice) 1:36,9, 3. Stefelin-Meglič (Begunje) 1:37,8;

navadne sani: članice: 1. Tolar (Alples) 3:40,3; mladinke: 1. Solar (Alples) 3:33,3, 2. Barle (Selca) 4:44,2; starejši člani: 1. Veber (Sora) 3:50,6, 2. Tolar (Alples) 3:59,5, 3. Kos (Sora) 4:14,7; člani: 1. Mali (Tržič) 3:19,3, 2. Goljavšek (Alples) 3:22,8, 3. Bogataj (Sora) 3:27,3; mladinci: 1. Marn 3:18,3, 2. Nemeč (oba Tržič) 3:20,6, 3. Veber (Sora) 3:36,9; dvosedi: 1. Bogataj-Čarman (Sava) 1:43,2, 2. Rendulič-Nemeč (Tržič) 1:51,3, 3. Ceferin-Verlink (Alples) 1:52,5; samotne sani: 1.—2. Niko — Zelniki (J. Benedičič, P. Benedičič, I. Benedičič, Gartner) in Topolje I. 2:14,0, 3. Topolje II. 2:19,6.

Besedilo: D. Humer
Fotografije: F. Perdan

60 skakalcev v Kropi

V okviru 16. zimskih športnih prireditev Po stezah partizanske Jelovice v spomin na legendarno dražgoško bitko Cankarjevega bataljona pred 31. leti je bila minulo nedeljo tudi Kropa prizorišče ene od številnih prireditev. Športno društvo Plamen je pod pokroviteljstvom tovarne Plamen pripravilo tradicionalno tekmovanje za mlajše in starejše mladince ter za člane iz slovenskih športnih klubov na 45-metrski skakalnici.

Takoj na začetku velja izreči vso pohvalo prireditelju. Kljub pomanjkanju snega je okrog 50 članov kroparskega društva in drugih v dneh pred prireditvijo uspelo pripraviti skakalnico, da je bila varna za vse tekmovalce. Pa tudi sicer so se organizatorji tokrat še posebno potrudili, saj so bili po končani prireditvi takoj znani tudi že uradni rezultati. In že pol ure po tekmi so podelili priznanja in nagrade.

Na drugih prizoriščih 16. zimsko športnih iger Po stezah partizanske Jelovice so se v nedeljo lahko pohvalili o lepem sončnem vremenu. V Kropi pa ni bilo tako. Megla je zadržala sončne žarke in prav gotovo tudi zato ni bilo toliko obiskovalcev kot na prejšnjih prireditvah. »Sicer pa je bila današnja megla prej dobrodošla kot neprijetna; vsaj kar zadeva organizacijo prireditve. Če bi ves čas sijalo sonce, bi zaradi pomanjkanja snega, pa še ta je bil precej južen, tekmovanje težko speljali do konca. Gledalce je megla najbrž res odvrnila od prireditve, da ni bilo večjega obiska, pa je najbrž vzrok tudi zaradi udeležbe tekmovalcev. Zaradi drugih prireditev namreč tokrat ni bilo nekaterih znanih imen. Vendar sem s prireditvijo zadovoljen in športno društvo je hvaležno tovarni Plamen, ki nam je kot pokrovitelj, veliko pomagala pri izvedbi tekmovanja.«

Tako nam je povedal predsednik športnega društva Stanko Habijan. Predsednik tekmovanja Srečko Paul, ki je bil mimogrede povedano doslej predsednik tekmovanja na vseh 16. prireditvah, je pa tudi član centralnega odbora zimskih športnih prireditev Po stezah partizanske Jelovice, pa je povedal: »Zadovoljen sem z današnjo prireditvijo. Vso pohvalo zaslužijo tisti člani društva, ki so zaradi pomanjkanja snega naredili več prostovoljnih ur pri pripravi skakalnice. Če ne bi pomagali, ne vem, kako bi potekala današnja prireditve.«

In tekmovalci? Tudi ti so

bili zadovoljni. Tekmovanje se je začelo ob 13. uri, ko vse pozdravil predsednik društva Stanko Habijan. So alpski smučarji športnega društva Plamen položili venca k spomeniku padlim Kropi in k spomeniku talcem v Lipnici. Potem se je z enim poskusnim skokom in dvema tekmovalcem iz 11 športnih klubov.

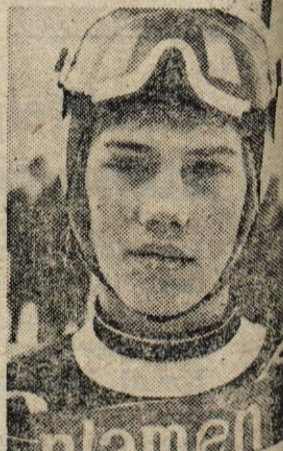
Med mlajšimi mladinci bil najboljši letošnji republiški prvak Peter Jenko (Kropi) 162,1 (31, 30,5), 2. Janižek Zelnik (Triglav) 151 (31, 31,5), 3. Dušan Justin (SK Jesenice) 149,5 (31,5, 31). — Starejši mladinci — 1. Boris Ribnik (Križe) 174,2 (32, 33), 2. Jernej Jeglič (Triglav) 167,1 (32, 32), 3. Darko Pogačar (SK Jesenice) 165,4 (32,5, 32). — Člani: 1. Andrej Nahtigal (SSK Ilirija) 178,4 (33,5, 33,5), 2. France Faganel (Triglav) 171,5 (33,5, 32,5), 3. Ljubo Prešeren (SK Jes.) 171,5 (32,5, 33). A. Zalar



DRAGO MIKOLIČ, član športnega društva Plamen, je bil kandidat za najboljšega pri starejših mladincih. Zaposlen je v tovarni Plamen. Zal je imel v drugem skoku smolo. Padel je in se takoj uvrstil na sedmo mesto.



PETER JENKO, republiški prvak pri mlajših mladincih je bil tudi v Kropi prvi. Doma je iz Žiganje vasi in član TVD Partizan Križe. Pet let že skače, zaposlen pa je v Peko Tržič.



JOŽE DEMŠAR, član Partizan Križe, je bil pri mlajših mladincih tudi med favoriti. Obiskuje 6. razred osnovne šole, skače pa tudi že pet let. Na nedeljski prireditvi je bil deseti.

Izredna požrtvovalnost Gorjanca

Kranjski kombinatorec Janez Gorjanc je v nedeljo dopoldne nastopil na tradicionalnem tekmovalnem tekaču po stezah partizanske Jelovice v Dražgošah. Nastopil je v ekipi patrolj partizanskih enot Slovenije, in sicer v ekipi Kranja. Kranjčani so zasedli odlično drugo mesto. Ko je pretekel 14 km in prišel v cilj skupaj z ostalimi člani ekipe okoli 13. ure, je takoj odložil tekaške smuči, se usedel v avto skupaj z Bukovnikom, ki je prav tako tekmoval v imenovanji ekipi, ter se odpeljal na otvoritev 80-metrski skakalnici v Logatec. Prireditev v Logatcu se je namreč začela ob 14. uri.

Ko je pripeljal v Logatec, je naletel na oviro na poti k skakalnici, ki je oddaljena od središča kraja več kot 5 km, ker se zaradi ozke ceste ni mogel odvijati normalen promet, je 3 km pred skakalnico parkiral svoj avto ter jo v teku skupaj z Bukovnikom mahnil na skakalnico. Tedaj so že absolvirali poskusno serijo in tedaj se je že začelo tekmovalje v prvi konkurenčni seriji. Ves zasopihan je priletel na vrh zaletišča in izvedel odlični skok — 63 m. Ob koncu je pristal na odličnem drugem mestu in pustil za seboj vse reprezentante, razen Jurmana.

J. J.

Slovenska moška kegljaška liga

Prva zmaga Jesenic

V tretjem kolu slovenske moške kegljaške lige so kegljači Triglava na domačem

asfaltu spet odlično metalni in s tem še povečali vodstvo v letošnjem tekmovalju. Tudi

Jeseničani niso razočarali, saj so dosegli prvo zmago in prvi točki.

Priznanja novinarjem

Organizatorji tekmovalj »Po stezah partizanske Jelovice«, ki letos sodijo v okviru praznovanja ob tisočletnici loškega ozemlja, so v nedeljo dopoldan po končanih tekih pripravili manjšo slovesnost, namenjeno novinarjem ter radijskim in televizijskim dijskim in televizijskim poročevalcem, katerih dolgoletno zvesto spremljanje športnih srečanj v Dražgošah in drugod je tej pomembni spominski

pridreditvi pomagalo prarast v dogodek vsejugoslovanskih razsežnosti. Posebna priznanja v obliki odlikovanj so prejeli Tomaž Terček (RTV Ljubljana), Henrik Ūbelais (Delo), Franci Pavšar (Radio Ljubljana), Franc Perdan (Glas) in Marjan Ciglič (Dnevnik). Medalje je nagrajenecem izročil sekretar Smučarske zveze Jugoslavije in član organizacijskega odbora Miloš Rutar. (ig)

Triglav — Konstruktor 7876: 7207 — Triglav (Ambrozič 967, Martelanc 987, Starc 996, Kordež 934, Prion 1000, Vehovec 945, Jenkole 1011, Turk 1036).

Jesenice — Konstruktor 7021: 6888 — Jesenice (Železnikar 848, J. Hafner 916, Langus 822, Šmid 864, M. Hafner 864, Šlibar 953, Šavnik 861, Oblak 893).

Parl prihodnjega kola: 10. februar — Ljubljana-Center: Jesenice, 10. februar — Branik: Triglav, 11. februar — Konstruktor: Triglav. —dh

V Besnici skoki, na Krvavcu veleslalom

V organizaciji šolskega športnega društva osnovne šole Lucijan Seljak Kranj bo jutri, v četrtek 8. februarja, na Krvavcu letošnje občinsko

prvenstvo kranjskih osnovnih šol v veleslalomu. Nastopili bodo cicibani (ke), mlajši pionirji (ke), starejši pionirji (ke) in mlajši mladinci in

mladinke. Tekmovalje bo tudi ekipno. Ekipo bodo sestavljali po en najbolje uvrščeni tekmovalci iz vsake tekmovalne kategorije. Start bo za mlajše tekmovalce, to je cicibane in mlajše pionirje ob 9.30, za starejše pionirje in mlajše mladince pa bo ob 11. uri.

Smučarski klub Triglav pa bo organiziral prav tako jutri, 8. februarja, ob 15. uri občinsko prvenstvo osnovnih šol v skokih na 25-metrski skakalnici v Zgornji Besnici. Tekmovalci bodo razdeljeni v štiri starostne skupine od cicibanov do mlajših mladincev. Organizator bo sprejemal prijave še pol ure pred začetkom tekmovalja. Zrebanje bo ob 14.30 na skakalnici. J. J.

najbolj izkazal Kranjčan Jože Galjot, med mlajšimi pionirji, ki so tekmovali na 15-metrski skakalnici, pa je zanesljivo zmagal Tepež iz ljubljanske Ilirije.

Vrstni red — st. pionirji: 1. J. Galjot (Triglav), 2. Bogataj (Gorenja vas), 3. Berčič (Ilirija), 4. Velikonja (Čepovan), 5. Prešeren (Jesenice); ml. pionirji: 1. Tepež (Ilirija), 2. Ribnikar (Jesenice), 3. Krolnik (Alpina) itd. J. J.

V Poljanah: Galjot in Tepež

V okviru tekmovalja Po stezah partizanske Jelovice so v Poljanah nad Škofjo Loko tekmovali pionirji v smučarskih skokih. Nastopilo je blizu 80 tekmovalcev iz vseh slovenskih klubov, tako da je bila to praktično generalna pred republiškim prvenstvom, ki bo prihodnje soboto v Ljubljani. V konkurenci starejših pionirjev, ki so se pomerili na 30-metrski skakalnici, se je tokrat

Državno prvenstvo v hokeju na ledu

Jesenice : Olimpija 6 : 7

9000 gledalcev je slabe volje zapuščalo ledeno ploskev pod Mežakljo, saj so videli prvi poraz domačega moštva z ljubljansko Olimpijo. Res neverjetno je kako so mogli železarji po vodstvu s 5:1 v sredini druge tretjine tekmo na koncu izgubiti. Za naslov letošnjega prvaka bo tako treba počakati do ponovnega srečanja 24. februarja v Ljubljani.

V drugi skupini je ekipa Celja po slabi igri premagala mlade Kranjskogorce. Ta poraz pa je Kranjsko goro pripeljal do izpada iz prve lige.

V drugi zvezni ligi — zahtod je kranjski Triglav v hali Tivolj igral neodločeno z zagrebško Mladostjo. Tudi

v tej ligi bo o prvaku odločala zadnja tekma.

Rezultati: Jesenice : Olimpija 6:7 (3:1, 2:6, 1:0); Kranjska gora : Celje 3:4 (1:2, 1:1, 1:1); Triglav : Mladost 2:2 (0:1, 1:0, 1:1).

Lestvica A-skupine:

Jesenice	8 7 0 1	71:24	14
Olimpija	8 6 0 2	68:27	12
Medveščak	8 3 0 5	26:44	6
Partizan	8 0 0 8	13:83	0

Parl prihodnjega kola:
Medveščak : Jesenice, Crvena zvezda : Kranjska gora.

Z naših in tujih smučišč

Tudi pretekla sobota in nedelja sta bili v znamenju smučarskih prireditev. Alpski tekmovalci so se pomerili za državne in republiške naslove, skakalci in tekači so merili moči na zimskošportnih igrah Po stezah partizanske Jelovice, medtem ko jo jugoslovanska skakalna reprezentanca tekmovala za pokal Kongsberg.

RAVNE — Za republiške naslove so se v veleslalomu in slalomu borili mlajši pionirji in pionirke. Največ uspeha so imeli predstavniki mariborskega Branika, ki so pobrali vsa prva mesta.

Vrstni red: veseslalom — pionirji: 1. Sitar (Branik), ... 4. Šmit, 5. Gartner (oba Alpes); pionirke: 1. Crnko (Branik), ... 3. Valič, 4. Pintar, 5. Kolenc (vse Transturist); slalom — pionirji: 1. Sitar (Branik), 2. Franko (Gorje), 3. Šter (Transturist); pionirke: 1. Koklič (Branik), 2. Valič, 4. Pintar (oba Transturist), 5. Bregar (Jezerko).

MARIBOR — Na Pohorju je bil KS Branik organizator letošnjega državnega prvenstva za starejše in mlajše mladince ter mladince v alpskih disciplinah. Od gorenjskih predstavnikov se je najbolj odrezal Tržičan Bojan Križaj, ki mu je v veleslalomu uspelo premagati vse svoje vrstnike.

Vrstni red: smuk — starejši mladinci: 1. Hölzl (Fužinar), ... 3. Sobrl (Jesenice), 5. J. Gartner (Alpes); mlajši mladinci: 1. Spal (Branik), ... 4. Križaj (Tržič); starejše mladinke: 1. Cerpes (Branik), 2. Bajželj (Triglav), 3. Bogataj (Tržič); mlajše mladinke: 1. Črešnar (Branik), ... 3. Urh, 5. Polc (oba Radovljica); veleslalom — starejši mladinci: 1. Hölzl (Fužinar), 2. Polajnar, 4. Šoberl, 5. Saksida (vsi Jesenice); mlajši mladinci: 1. Križaj (Tržič), ... 3. Zibler (Tržič); starejše mladinke: 1. Cerpes (Branik), ... 3. Bajželj (Triglav), 5. Veber (Alpes); mlajše mladinke: 1. Crašnar (Branik), ... 3. Urh (Radovljica), 4. Gartner (Alpes), 5. Križaj (Tržič); slalom — starejši mladinci: 1. Šoberl, 3. Polajnar (oba Jesenice); mlajši mladinci: 1. Mencinger (Branik), 2. Križaj (Tržič), ... 5. Semerl (Radovljica).

MEZICA — V veleslalomu za slovensko prvenstvo se je pomerilo 94 članov in članic. Naslov najboljšega pri članih je osvojil Jeseničan Željand, pri članicah pa Pogornikova (Olimpija).

Vrstni red — člani: 1. Željand (Jesenice), 2. Gorišek (Radovljica), 3. Pesjak (Jesenice); članice: 1. Podgoršek (Olimpija), ... 3. Gazvoda (Jesenice), 6. Hafner (Transturist).

ČRNI VRH — SK Mojstrana je bil organizator republiškega prvenstva v veleslalomu za najmlajše. Pri cicibanih je bil najhitrejši Jeseničan Podrekar, pri cicibanah pa Župančičeva (Olimpija).

Vrstni red — cicibani: 1. Podrekar (Jesenice), ... 4. Svab (Tržič), 5. Grašič (Transturist); cicibanke: 1. Župančič (Olimpija), ... 4. Benedičič (Jesenice) 5. Likozar (Triglav).

LOGATEC — Domači smučarski klub je bil na novi 80-metrski skakalnici organizator meddruštvene tekme. V odsotnosti reprezentantov je bil najboljši Jurman (Ilirija) pred Triglavanom Gorjancem. Jeseničan Demšar je četrti, član Alpine Poljanšek za deseti.

MURAU — V tem avstrijskem mestu je bilo letošnje tekmovalje skakalcev za lovriko Kongsberg. Naši so se odlično odrezali. Zmagal je Švicar Steiner, Prelovšek pa je odlični drugi. Po prvi seriji je vodstvo prevzel Jugoslovčan Norčič, ki pa ga je v drugem poizkusu polomil in na koncu se je moral zadovoljiti s šestim mestom. Nasploh smo z našimi fanti lahko zadovoljni, saj so kar trije v prvi deseterici.

Vrstni red: 1. Steiner (Švica), 2. Prelovšek, ... 6. Norčič, 7. Mesec, 15. Štefančič, 16. Danilo Pudgar. V ekipni konkurenci je prva Švica pred Jugoslavijo in Avstrijo. —dh

Občni zbor kolesarskega kluba Bled

V hotelu Toplice bo v soboto ob 17. uri redni letni občni zbor kolesarskega kluba Bled. Mladi kolesarji blejskega kluba so v minulem letu dosegli lepe uspehe. Tarejo pa jih precejšnje težave, saj imajo premalo športnih delavcev pa tudi denarja jim primanjkuje. Prav zato vabijo vse ljubitelje kolesarskega športa na Bledu, da se vključijo v dejavnost tega prizadetnega kluba. M. H.



Tokrat vam predstavljamo igralce športne napovedi, ki je razen lota in državne loterije najbolj razširjena igra na srečo. Gorenjski igralci športne napovedi se lahko pohvalijo z lepimi dosežki. Pred leti sta dve pismo- noši na napovedi priigrali 13 oziroma 9 starih mili- jonov, v predzadnjem ko- ku pa eden, katerega ime- na nismo uspeli zvedeti, dobrih 5 starih milijonov! Zato smo poiskali tri igralce športne napovedi, ki redno tedensko stavijo, vendar jih taka sreča še ni doletela.



● Zanda PALHARTIN- GER, uslužbenka poslo- valnice Jugoslovanske lo- terije v Kranju:

»Čeprav se je igranje na športno stavo podražilo, ljubiteljev te igre ne zmanjka. Kar precej jih je v Kranju. Tudi sama igram, vendar doslej brez uspeha. Res je, da moraš poznati klube, vendar je veliko tudi od sreče od- visno. Redno poskušam srečo tudi na loteriji. Vsakič izberem končnico 153, vendar tudi pri tej igri nimam sreče.«



● Franc STAGAR, pis- monoša iz Kranja:

»Na športno napoved igram od vsega začetka. Čeprav sem že dobil 400 tisočakov, se mi je v ne- deljo, 28. januarja na- smehnila še večja sreča. V 4. kolu italijanske no- gometne lige sem zadel 8447 dinarjev. Seveda sem moral plačati 10 odstot- kov davka. Menim, da je italijanska nogometna li- ga zanesljivejša od naše, kjer so doseženi včasih presenetljivi rezultati. Ta- kih presenečenj v italijan- ski ligi ni in zato je tudi dobitkov na športni nape- vedi pri tej ligi več. Tam slabši nasprotnik zlepa ne bo zmagal v gosteh proti boljšemu nasprotni- ku. Redno prebiram list Eho, v katerem so vsi po- datki o italijanski nogo- metni ligi.«



● Alojz MESARIC, upokojenec iz Kranja:

»Dobrih deset let že sta- vim na športni napovedi, vendar doslej brez večje sreče. Prekinem le takrat, ko me ni v Kranju. Po moje je lažje staviti na italijansko ligo, kjer favo- riti skoraj zanesljivo zma- gajo, nogometaši slabših moštev pa ne poskrbijo za pogostejša preseneče- nja. Tedensko potrošim na športni stavi od 70 do 80 dinarjev. Razen tega igram tudi loto, kjer sem že imel trojko, kupujem pa še srečke državne lo- terije.«

J. Košnjek



Filip Zupanc, Srečko Bešter in Janez Kavčič, ki so sestavljali prvo ekipo kranjskega Tri- glava, so v razredu patrolj starejših mladincev z razredi na 5 km dolgi progi premočno zmagali. Drugim favoritom, tekačem Fužinarja, sreča ni bila naklojena, saj je Lasnik že kmalu po startu zlomil palico.



Ekipa UJV Kranj, sestavljena iz predstavnikov postaj milice z različnih koncev Gorenjske, je kot edino moštvo svoje vrste zasedla solidno 5. mesto.



Člani favorizirane patrolje partizanskih enot Radovljica so tokrat popolnoma odpovedali ter osvojili šele 7. mesto.